

Steziice

Šolski časopis za radovedne, LETNIK 35, ŠTEVILKA 1, JUNIJ 2004

*Spet je naokoli leto
in vendar dano ni
ne slikarju ne poetu,
da naslikal bi,
kako ti je, ko čas hiti,
ko spreminjaš se
in si – še vedno – ti.*

(L. Baker)

Potujemo po stezicah časa s Stezicami...
In čeprav nismo vsi na isti poti,
skupna sled ostaja za nami –
STEZICE ŠOLSKEGA LETA 2003/2004.

P. S.
Obiščite nas: <http://www2.arnes.si/obisticakr>

Dina Pintarič

V MUZEJU**Jure Ribnikar, 3, Kovor**

V sredo, 28. januarja 2004, smo se odpeljali v Tržiški muzej. Tam nam je profesor Šter povedal nekaj germanizmov, kot so "kostn", "šefla", "taler", "šmorn" in "župa". To so besede, ki so jih uporabljali naši predniki. Besede so se ohranile do današnjih dni.

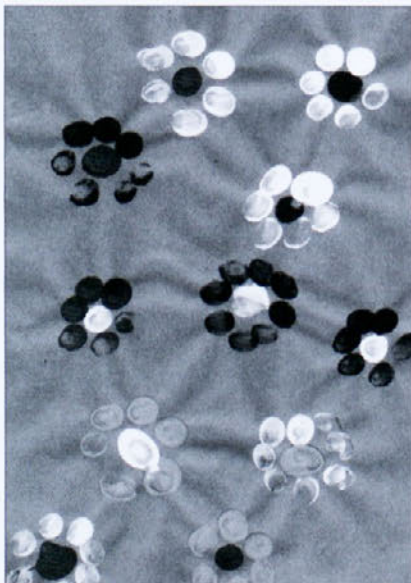
Pokazal nam je slike tržiških rokodelcev in orodja mizarjev, čevljarjev, kovačev ter sedlarjev.

V muzeju smo se odžejali s čajem in se posladkali z bonboni. V šolo smo se vrnili z avtobusom.

OBISK ŠOLSKE KNJIŽNICE**Tia Dobre, 4. a**

V četrtem razredu se pogovarjamo o knjigah in pisateljih. Rešili smo že vprašalnik in naredili plakat. Tudi v knjižnico smo šli k prijazni knjižničarki, ki nas je čakala in nas lepo sprejela. Povedala nam je, da je knjižnicarazdeljena na dva dela. V enem delu so poučne ali strokovne knjige, v drugem pa leposlovne.

Povedala nam je tudi, kako se išče knjige na policah in kako si v knjižnici lahko pomagamo z računalnikom.

Nato smo se razdelili v tri skupine in vsaka skupina je morala poiskati knjigo, ki jo je želela videti knjižničarka. Naša skupina je iskala knjigo Usodni pečat. Pobrskali smo po računalniškem programu, na katerem je seznam knjig, ki so v naši knjižnici, nato smo šli k polici, v kateri je stala iskana knjiga. Ko je vsaka skupina našla knjigo, smo v Slovarju slovenskega knjižnega jezika iskali nekaj besed. Ko je zazvonil šolski zvonec, mi je bilo žal, da je bilo šolske ure že konec. Lepo smo se poslovili od prijazne knjižničarke, ki nam je povedala toliko zanimivih stvari. Upam, da bomo še kdaj imeli pouk v knjižnici.

ZIMSKI ŠPORTNI DAN**Ana Mravlje, 3. Kovor**

V petek, 6. 2. 2004, smo imeli športni dan. Ob 7.45 smo morali biti tretješolci pri Dori. Pri Dori smo dali na stran nahrbtnike in se začeli sankati po hribu. Potem smo šli peš do »Snarjeve šumnice«. Tam smo se sankali. Sneg za sankanje z lopato ni bil ravno najboljši, s sankami pa je šlo kar dobro, z bobom pa še bolj. Zraven je bil hrib, po katerem se je dalo drvelo. Po tistem hribu so se večinoma vozili fantje. Nekaterim je počil bob, nekaterim pa lopata. Ko smo bili utrujeni, smo odšli po nahrbtnike, v katerih smo imeli malico. Popili smo čaj, pojedli sendviče in se malo posladkali. Napočil je čas, ko so nas učiteljice poklicale, da gremo domov. Ko smo hodili, nekateri manjši otroci niso mogli nositi sank in so jim starejši in večji otroci pomagali. Potem smo šli nekateri domov na Hudo, v Kovor, na Loko ali v Zvirče, drugi so šli v varstvo. Tak je bil športni dan.

POLICIJSKA POSTAJA TRŽIČ**Miha Radovančevič, 1. a**

Obiskali smo Policijsko postajo Tržič. Prijazen policist nam je razkazal policijski kombi. Pokazal nam je še psa Rekso. Bil je v kletki in je močno lajal.

Ogledali smo si še notranje prostore, garažo z najdenimi kolesi ter zapore. V telovadnici smo videli blazine in streljšče.

Ogled policijske postaje mi je bil zelo všeč.

MOJI VTISI O ŠOLI V NARAVI

Tjaša Povše, 4. Kovor

Najbolj všeč mi je bilo smučanje, severni jeleni, lame in kužki.

Diana Čoragič, 4. Kovor

Šola v naravi mi bo ostala v lepem spominu, ker sem se naučila smučati, spoznala sem nekaj prijateljev in preživela pet nepozabnih dni.

Romana Kerin, 4. Kovor

V šoli v naravi sem se naučila še nekaj smučarskih gibov in spretnosti na smučeh ter vožnjo brez palic. Naučila sem se vožnje z vsemi žičnicami v Kranjski Gori in drugje.

Domen Zupan, 4. Kovor

V šoli v naravi smo se imeli fino, čeprav sem najprej mislil, da ne bo tako.

Matej Dobre, 4. Kovor

V šoli v naravi sem se imel zelo imenitno. Najbolj pa me je razveselilo, ko smo dobili karte za vlečnico.

Katjuša Pernuš, 4. Kovor

Najbolj mi je ostalo v spominu to, da smo si ogledali severne jelene in mi je lama dala poljubček. Hrana je bila še kar okusna. Najpomembnejše pa je to, da sem se naučila deskanja na snegu, in to zelo dobro.

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica
Begunjska cesta 2, 4290 TRŽIČ
Tel.: 04 597 17 60
Fax.: 04 597 17 70
E-mail: stezice@guest.arnes.si
<http://www2.arnes.si/~obisticakr>

ODGOVORNA UREDNICA:

Dina Pintarič

SOUSTVARJALCI:

UČENKE IN UČENCI, ki obiskujejo računalniški krožek

ČLANICA UREDNIŠKEGA

ODBORA: Simona Križaj

NASLOVNICA: Jerca Meglič, 4.a

LEKTORIRANJE: Saša Pogačar,
Metka Kavčič in Tanja Ahačič

OBLIKOVANJE: Maja Perko

TISK: Tiskarna Uzar

NAKLADA: 250 IZVODOV

SREČANJE NA STAREM LJUBELJU

Dina Pintarič

Na pobudo učiteljic naše in boroveljske šole, dolgoletnih prijateljic Jane Ahačič in Maje Millionig-Kupper so se 25. maja 2004 na starem ljubeljskem prelazu srečali učenci in učenke Osnovne šole Bistrica, ki obiskujejo izbirni predmet nemščina, in Osnovne šole Borovlje ter Slovenske gimnazije iz Celovca.

Srečanja so se najbolj veselili prav učenci 7. razreda devetletke, ki obiskujejo izbirni predmet nemščina, kajti ob tej priložnosti so se koroškim učencem predstavili v nemškem jeziku. Po uvodni predstavitvi je potekalo delo v skupinah in reševanje nalog. Vsaka skupina je bila sestavljena iz treh učencev naše šole in treh učencev boroveljskih šol. Led je bil kmalu prebit in po prvih občutkih negotovosti in treme je steklo, začela so se razvijati prijateljstva, izmenjevanja številnih mobilnih telefonov, elektronskih naslovov ...

Potem pa, saj veste – vrnitev v dolino in naše vsakodnevno življenje. Lepi občutki in spomini na prekrasno srečanje pa ostajajo v naših srcih. Obljubili smo si, da bomo tovrstna srečanja ohranjali in razvijali tudi v prihodnosti.

V JESENSKEM GOZDU

Žiga Ahačič, 4. a

Zbrali smo se v šoli. Z učiteljico smo šli proti Loki. S seboj smo imeli lupo, mapo, svinčnik in rjavo voščenko. Bili smo četrta skupina, s samo tremi člani.

V gozdu smo nabirali liste, plodove in kostanj. Potem smo morali narisati krošnje in odgovoriti na vprašanja. Nato smo imeli malico. Z lupo smo iskali, kaj vse se skriva pod lubjem. Nabral sem tudi užitne gobe. Videli smo strupene gobe, in sicer so bile strupene mušnica, vražji goban in brezovica. Potem smo šli v šolo. V šoli smo pokazali, kaj smo nabrali. Nato smo dobili ocene, skupaj smo dobili prav dobro oceno. V skupini smo bili Timi, Anita in jaz.

JESENSKI DNEVI

Matic Rogelj, 2. Kovor

Jesen se je začela 21. septembra. Bilo je zelo lepo vreme.

Drevesa in grmovja so se začela spreminjati, narava se je odela v različne barve. Ob lepem vremenu je bilo tako lepo kot v pravljici.

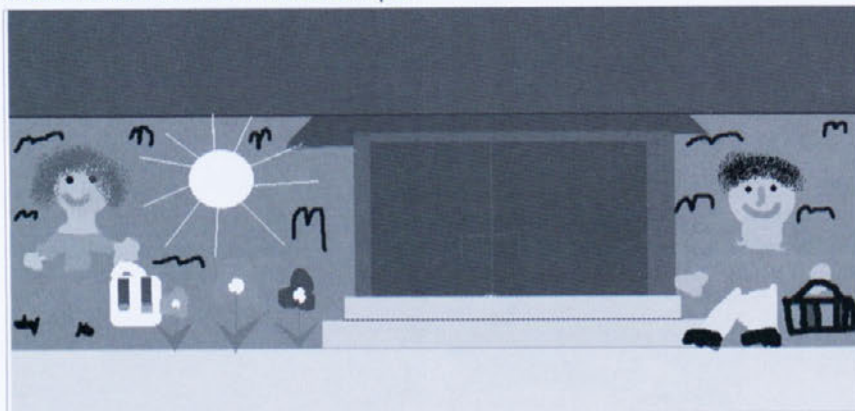
Začeli smo obirati jabolka, hruške in drugo sadje, po vrtovih in poljih smo pobirali poljščine. Tudi grozdje je hitro zorelo. V oktobru so se začele trgatve, na martinovo pa je priteklo že prvo mlado vino.

Tudi prvi sneg nas je presenetil, nam otrokom je prinesel veliko veselja. Ko je jesen prehajala v zimo, je deževalo in ni bilo nič prijetno. Tudi dan je postajal krajši, nam pa se je kar tožilo po lepem jesenskem vremenu.

DAN ODPRTIH VRAT V PODRUŽNIČNI ŠOLI KOVOR

Sara Ručigaj, 3. Kovor

V decembru smo imeli na naši šoli dan odprtih vrat. Vrata šole smo odprli ob 9. uri. Učenci smo morali v šolo priti petnajst minut prej, da smo vse pripravili. Sama sem vseh petnajst minut pripravila tako, da sem mehčala testo za medenjake. Čez noč smo ga namreč spravili v hladno klet, zato je popolnoma otrdelo. Ko mi ga je končno uspelo zvaljati, da smo lahko z ostalimi puncami začele tiskati v testo razne noveletne like, so prišli starši. Ogledovali so si našo peko in si poskušali čim več zapomniti. Ko smo z delom počasi zaključevale, so punce druga za drugo odhajale. Tudi jaz sem končala svoje delo in pospravila za seboj. Potem sem šla pogledat še po šoli. Prvi razred devetletke je skupaj s starši delal razne snežene može in podobno. Četrty razred je izdeloval venčke, nekaj otrok iz našega razreda je izdelke prodajalo, nekaj pa jih je oblivalo biskvitne kocke. Tako sem zvedela, kaj počnejo učenci po šoli. Ko sem si vse ogledala, sem šla v razred devetletke pomagat mami in Alešu delat snežaka. Ko sta končala, smo skupaj odšli domov. Mami in Alešu sem povedala, kako sem se imela, onadva pa sta o svojih vtisih pripovedovala meni. Ta dan sem se imela zelo lepo.

OGLED NASTOPA PLESNE SKUPINE FLIP

Urša Praprotnik, 3. Kovor

V petek, 21. 11. 2003, smo si šli v Dvorano tržiških olimpijcev ogledat nastop plesno-akrobatske skupine Flip iz Pirana. Zelo so bili gibčni. S petjem in tudi s plesom ter različnimi akrobacijami so nam predstavili zgodbo, ki je pripovedovala o zgodovini Pirana in o puncu Ani, ki je bila zaljubljena v trgovca. Mali Trilček je bil zelo navihan in je spodbujal piranske otroke, da so počeli neumnosti. Napadli so jih Izolčani in Pirančani so zmagali. Vsi so se vrnili, samo trgovec se ni. Ana je bila zelo žalostna, ampak trgovec se je vrnil pozneje.

Ana in trgovec sta se poročila in živela sta srečno do konca svojih dni.

Avtobus nas je po predstavi odpeljal domov. Predstava mi je bila zelo všeč.

NARAVOSLOVNI DAN V GOZDU

Tjaša Mikulandra, 4. a

V četrtek, 9. 10. 2003, smo imeli naravoslovni dan v gozdu. V razredu smo žrebali, kdo bo v skupini. V skupini sem bila s Tjašo, Žigo, Janjo in Ano. S seboj smo prinesli metrski trak, trdo podlago, lončke, pisala in lopatico. Odpravili smo se proti Loki in Kovorju. Na jasi smo pustili nahrbtnike. Zapodili smo se v gozd. Tam smo našli kostanj, žir, želod in padalce javorja. Z Ano sva našli tudi velikega jurčka, a žal je bil že prestar, da bi ga vzeli domov. Pustili sva ga gozdnim polžem. Pozneje smo pojedli malico, odgovorili na vprašanja in se odpravili domov. Naslednje dni smo v šoli poročali o svojem delu in opravljenih nalogah. Naša skupina je poročala o zeliščih in gozdni podraži. Prislužili smo si petico.

Steziце

TRNULJČICA

Uršula Gorjanc, 3. razred

Kralju se je rodila zelo lepa hčerka, ki so jo poimenovali Trnuljčica Brigita.

Ob rojstvu hčere je bil kralj tako vesel, da je povabil na kavo tudi vile, da bi si ogledale Trnuljčico. Vile so takoj pridrvele na svojih motorjih. Kralj je pozabil povabiti zlobno vilo, ki pa je vseeno prišla. Pripeljala se je v svojem fičku. Vse vile so Trnuljčici Brigiti zaželele same lepe stvari, le hudobna vila ji je napovedala temno prihodnost. Ko bo starejša, se bo zbudila s trnom vrtnice, ki jo bo dobila v dar. Kralj je dal odstraniti vse vrtnice. Prepovedal je, da nosijo Trnuljčici Brigiti šopke vrtnic.

Ko se je nekega dne Trnuljčica Brigita vračala s fakultete, kjer je študirala veterino, ji je zelo prijazen in lep mladenič ponudil vrtnico. Trnuljčica Brigita je bila očarana in je rožo sprejela. Vendar je kratki nepazljivosti sledila uresničitev uroka. Urok je začel delovati, princeska je takoj zaspala.

Kralj je bil zelo žalosten. Začel je iskati odgovor na vprašanje, kako bi zbudil svojo hčerko. Dobra vila mu je povedala rešitev. Trnuljčica Brigita se bo zbudila, če jo poljubi princ, ki bo imel najlepšega konja na svetu.

Kralj je začel iskati takega fanta. Po nekaj letih iskanja, ga je končno našel. Povabil ga je na obisk in mu razložil okoliščine, v katerih se je znašel. Zaprošil je fanta, da bi mu pomagal. Fant je bil pripravljen pomagati. Poljubil je Trnuljčico Brigito. Le-ta je takoj odprla oči in ko je zagledala svojega rešitelja, se je takoj zaljubila vanj.

Postala sta neločljiva prijatelja.

Ker sta oba imela eno ljubezen – živali, sta začela vzrejati konje. Kmalu sta imela največjo in najboljšo farmo konj.

SLADKA ZGODBA

Katarina Legat, 2. a

Matjaž in Andraž sta šla po šoli v slaščičarno. Andraž je na sladoled povabil Matjaža. Ko sta sladoled polizala, sta šla kupit sladkor in sladkarije. Sladkor sta nesla mami, pustila pri njej torbe in odšla na igrišče, kjer sta se gugala, dričala, vrtela in plezala ter sladkala s sladkarijami. Ko je minila ena ura, sta šla domov. Doma ju je na mizi čakalo kosilo. Po kosilu sta naredila nalogo. Ko sta jo naredila, sta si odpočila in šla na lego krožek. Po krožku sta se učila, povečerjala in šla spat. Drugi dan sta hitro vstala, pojedla in šla v šolo. V razredu so pisali kontrolno nalogo iz matematike. Ker sta oba pisala odlično, sta si zaslužila sladico.

KOŠARICA JAGOD

Urška Ribnikar, 3. Kovor

Živela sta bratec Janko in sestra Metka. Vzgjajala ju je mačeha, ki je imela trdo srce, v obraz pa je izgledala kot limona. Otrok ni marala, zato ju je nekoč sredi zime poslala v gozd po jagode. Mislila je, da bosta tam zmrznila in da se ne bosta več vrnila. "Če pa jagod ne bosta prinesla," je zagrozila, "vaju vržem v vodnjak."

Bratec in sestra sta vzela košarico in se odpravila v mrzel gozd. Hodila sta in hodila, znočilo se je, vendar jima je pot prijazno osvetljevala zvezdica Zaspanka. Kar naenkrat sta zagledala hišico, ki je bila iz same čokolade. Potrkala sta in vrata je odprl palček z rdečo kapico. Vprašala sta ga, če ve, kje pozimi rastejo jagode. Palček jima je odgovoril: "Nič ne vem, pojdita stran."

Tako sta morala Janko in Metka po gozdu naprej. Zopet sta hodila in hodila, ko sta srečala jelenčka z rdečim nosom, za njim pa se je peljal sam dedek Mraz. Prav on jima je podaril košarico rdečih jagod in jima dal darilo za mačeho. Bratec in sestra sta se temu darilu zelo čudila. Takoj sta odhitela izročiti jagode in darilo mačehi. Mačeha je pojedla jagode, nato je pogledala darilo. In ko ga je vsa nestrpna odprla, v obraz ni bila več kot limona, ampak kot ožgana skuštrana metla.

Drugo jutro mačeha ni bilo več v gradu, ker je šla po volka, da bi pojedel Janka in Metko. Ker pa ju je volk poznal in ju imel rad, je raje pojedel mačeho, ker je bil lačen.

Janko in Metka sta srečno živela naprej in zvezdica Zaspanka jima je ob večerih mahala z neba.

MORSKI KONJIČEK

Žiga Longar, 4. a

Tekmujejo morski tokovi
in morje se prebudi.

Prepirajo se vetrovi
in morje šumi.

Mali morski konjiček
skozi globino drvi.

Morje ga žgečka po trebuhu
in morje spet valovi.

TORBA ME JE NESLA V NAROBE ŠOLO

Barbara Novak, 4. razred

Nekega jutra se prebudim in zagledam torbo, ki me želi nesti v šolo. Po zajtrku sedem nanjo in hop hop sva že v šoli. V šoli torba sede na stol, jaz pa na tla. Nato vstopi učiteljica in sede na okensko polico. Rečemo ji, naj prebere svoj spis. Ko ga prebere, ji ga ocenimo in oceno zapišemo v svoje redovalnice.

Po končanem delu torba iz mene izvleče peresnico, karo zvezek in čopič. Prične risati račune. Ko konča, pokaže učiteljici in se vrne na svoje mesto. Učiteljica ji pregleda in oceni zvezek. Torba hitro pogleda vanj in vidi enko. Po licu ji zdrse prva solza, nato še druga. Takrat zazvoni travniški zvonček, kar pomeni, da je konec pouka. Spet splezam na torbo, ki žalostno odkoraka domov.

METULJ

Tim Zupan, 3. Kovor

Nekoč sta v gradu živelata bratec Janko in sestrica Metka. Njun oče je bil kralj. Obljubil je kraljestvo tistemu, ki se bo prvi poročil.

Metka in Janko sta se s kočijo peljala do bližnjega jezera. Tam je Janko opazil prečudovito deklico, ki je imela dolge pšenično zlate lase in obraz, kot da bi bila angel, na sebi pa je imela le raztrgano obleko. Brez staršev je živela v skromni baraki. Janku se je zasmilila.

Metka je srečanje omenila kralju. Kraljica je priredila zabavo v maskah. Janko je sedel na stolu poleg očeta in opazoval ples v maskah. Vstopilo je dekle, oblečeno v metulja. Vsa dvorana je zažarela. Metka je takoj stekla k metulju. Iz radovednosti mu je snela masko. Prepoznala je dekle, ki sta jo z Jankom videla pri jezeru. Ime ji je bilo Trnuljčica. Peljala jo je predstaviti Janku. Bil je presrečen. Takoj sta se zaljubila.

Kralj je oznanil poroko. Janko se je poročil s Trnuljčico in dobil obljubljeni kraljestvo.

Metka je bila zaradi brata presrečna. Janko in Trnuljčica sta imela tri sinove, vsi so bili lepi mladeniči. Tako so vsi skupaj živeli srečno do konca svojih dni.

PRIJATELJSTVO PREMAGA ZLO

Alenka Novak, 3. Kovor

Nekoč so živeli Rdeča kapica, Sneguljčica, Janko, Metka in Trnuljčica, ki so bili dobri prijatelji. Trnuljčica in Sneguljčica sta bili princesi.

Nekega dne je prišla zlobna vila in vzela Trnuljčici kraljestvo. Te zlobne vile so se vsi bali. Vedno je opazovala otroke pri igri. Odločila se je, da jih bo začarala. Urok je začel delovati in otroci so se vedno, ko so se srečali, prepirali. To njihovo čudno obnašanje je opazila dobra vila. Ko je dobra vila opazila, da so se vsi prijatelji med seboj skregali, se je odpravila v to deželo, da jih pomiri in spoprijatelji. Dogovorila se je s Trnuljčico, Sneguljčico, Metko in Jankom ter Rdečo kapico, da bodo med seboj prijatelji in da se ne bodo več prepirali.

Potem so skupaj naredili načrt, kako bodo premagali zlobno vilo. Ponoči so se splazili v grad, kjer je v sobi spala zlobna vila. Vilo so zbudili in ji rekli, naj izgine iz njihove dežele. Zlobna vila jih je začudeno pogledala in se začela smejati. Poklicala je stražo. Potem pa ji je dobra vila povedala, da je stražarje začarala in da ubogajo samo njo.

Zlobna vila jim je obljubila, da bo odšla iz njihove dežele, da jim bo vrnila kraljestvo in jih pustila pri miru. Držala je besedo in Trnuljčici vrnila grad skupaj s stražarji. Ker se je zlobna vila opravičila Trnuljčici in njenim prijateljem za vso hudobijo, ki jo je povzročila, so ji oprostili in jo povabili, naj ostane pri njih.

Od takrat naprej so vsi skupaj srečno živeli in bili prijatelji, ki se nikoli niso prepirali in so vedno pomagali eden drugemu.

Z ŽELEZNIMI ŠKORNJI V BELI SVET

Nataša Ovsenek, 4. a

Bila je nedelja. Doma smo preganjali dolgčas. Starša sta se odločila, da gremo na Dobrčo. Nisem hotela iti, a sta me prepričala. Povabili smo tudi strica Francija.

Odpravili smo se na pot. Težko sem hodila, vsi so me priganjali. Staršem sem tožila, da me bolijo noge. Tolažila sta me, da je vrh že blizu, ampak bilo je še daleč. Med potjo smo večkrat počivali. Vedno sem ostajala zadaj, zato sem jih s težavo dohajala. Ko smo prišli na vrh Dobrče, mi je lastnik kočje dal na roko žig. Podpisali smo se tudi v knjigo. Prijazna oskrbnica kočje nam je postregla z malico in toplim čajem. Bila sem zelo utrujena. Sezula sem čevlje in opazila žulje na peti. Na žulj sem dala obliž in si jih spet obula. Tudi ostali so se mi zdeli utrujeni, vendar smo bili vsi dobre volje. Opazovali smo pokrajino v dolini. Pozno popoldan smo se vrnil domov.

To je bila ena izmed mojih najljubših nedelj. Kljub naporni poti in žuljem mi ni bilo žal, da sem šla s starši. Videla sem veliko lepega in zanimivega. Železni škornji so bili moja vztrajnost, trud in moč, da sem prišla do vrha.

SANJAM

Maja Oblak, 4. a

Odšla sem spat, ko je bila ura devet. Kmalu sem zaspala. Sanjala sem, da sem grofica, ki živi na gradu Gutenberg. Grad je stal na hribu. Če si stopil iz gradu, si videl sosednji grad, ki je prav tako stal na hribu. Imenoval se je Neuhaus. Vedno smo si pomagali med seboj. Sporazumevali smo se z ognjem. Zakurjen ogenj je pomenil nevarnost. Nekega dne smo z gradu videli ogenj. Iz njega se je valil rdeč dim. Dim je pomenil, da se bližajo Turki. Stražarji na našem gradu so dvignili most. Ko so to videli Turki, so se postavili okrog našega gradu. Mislili so, da nam bo zmanjkalo hrane, da se bomo predali ali pa umrli.

Ker pa so nas Turki velikokrat napadli, sem dala narediti podzemni predor, ki vodi na prostost. Odločila sem se, da bom pobegnila skozi predor. Hitro sem šla v predor in bila sem že skoraj na koncu, ko sem pogledala skozi luknjo, ki je vodila na prostost. Kar zazijala sem od presenečenja, kajti tam so bili Turki. Zabodli so me v trebuh in zbudila sem se.

Ko sem prišla k sebi, sem ugotovila, da me niso zabodli Turki, ampak je na moj trebuh skočil naš muc. Bila sem prestrašena in do jutra nisem mogla več zaspiti. Nočem, da se te sanje ponovijo.

SANJAM

Jerca Meglič, 4. a

Nekoč sem sanjala, da se je neka čarovnica spremenila v deklico, ki sva jo s sestrično spoznali na morju.

Z deklico smo se dogovorile, da gremo same na izlet. Dejala je, da naju bo odpeljala nekam, kjer še nikoli nisva bili. Pot je bila dolga in hodile smo zelo počasi. Končno smo prispele do kočice, ki je stala na samem. Prijateljica nama je rekla, da je notri veliko igračk in naj se greva kar igrati, ona pa bo prišla pozneje. Midve s sestro sva šli zelo počasi v kočico, bili sva prestrašeni. Prijateljica se nama je skrivaj smejala. Zagledali sva kotiček z igračkami in se hitro zatekli vanj.

Nekaj časa sva se igrali, potem pa so se vrata zaprla. Prijateljica je vstopila in se kar naenkrat spremenila v čarovnico. Začeli sva jokati. Spomnili sva se, da imava s seboj mobilni telefon. Vzeli sva ga v roke in poklicali starše. Povedali sva jima vse od a do ž. Starša sta v skrbeh takoj prihitela. Čarovnice so ravno spale.

Mami in ati sta pogumno pritisnili na gumb, da so se zaporna vrata odprla. Midve sva hitro zbežali. Za nama sta pritekla še ati in mami in potem sem se zbudila.

STRAŠNI GOZD

Jure Ferjan, 4. a

Bilo je pozno, ko sem se odpravil spat. Kar naenkrat je bila tema in iz nje so prihajali duhovi.

Kmalu zatem sem se znašel v gozdu. Slišal sem tuljenje duhov in drugih zveri. Hodil sem in hodil, da bi prišel iz gozda. Vendar gozda še vedno ni bilo konec, ampak vedno temneje. Bil sem prepričan, da sem se izgubil. Počutil sem se strašno. Pogledal sem okoli sebe, če me kdo opazuje. Opazil sem nekaj belega v črni temi. Zelo sem se prestrašil, ko sem opazil, da so to duhovi. Najprej nisem vedel, kaj naj storim, ali naj zbežim ali stojim in se delam, kot da ni nič. Odločil sem se, da bom zbežal. Tekel sem in tekel in se na hitro obrnil nazaj. Nato sem se ustavil, ker sem opazil, da mi duhovi niso več za petami. Vesel sem bil, ker sem jim ušel.

Šel sem naprej in kar naenkrat sem zagledal svetlobo in konec strašnega gozda. Hitro sem stekel. Skoraj sem prišel do konca gozda, ko je kar naenkrat vse izginilo. Zbudil sem se. Bil sem vesel, da sem spet doma.

SANJAM

Janja Kosem, 4. a

Sanjala sem, da je v mojo sobo prišel škratek. Vprašal me je, če si želim ogledati svet. Odgovorila sem mu, da bi rada videla svet in že sem bila v Gardalandu. Opozoril me je na uro, dejal je, da se čez uro dobiva na kraju, kjer sva se razšla.

Vozila sem se z vlaki, si ogledala piramido, šla gledat predstavo z delfini. Ura je minila in vrnila sem se na dogovorjeno mesto.

Želela sem si ogledati še Disneyland. Kot bi mignil, sem bila tam. V tem zabaviščnem parku je bilo veliko ljudi in takoj sem si želela nekaj popiti, toda nisem imela denarja. Vseeno sem pobrskala po žepih, kjer sem le našla nekaj denarja. Takoj sem šla nakupovat.

Temnilo se je in vrnila sem se na dogovorjeno mesto. Takoj je pritekkel škrat in pristala sem v Parizu, tik pod Eifflovim stolpom. Takoj sem stekla v dvigalo. Razgled je bil čudovit. Potem sem si ogledala še druge znamenitosti. Ponovno je bil čas za vrnitev.

Škrat me je odpeljal v London. Ogledat sem si šla čisto vse svetovno znane znamenitosti, od cerkva do spomenikov.

Vrnila sem se in kar naenkrat me je nekaj potipalo. Bila je mami, ki me je zbužala za v šolo. Povedala sem ji, kaj vse se mi je sanjalo.

ZAČARANI MAČEK

Urška Ribnikar, 3. Kovor

V vasi Butale je živel maček, ki je nosil rdeče škornje.

Ljudje so se temu zelo čudili.

Ta obuti maček je rad gledal lepa dekleta, vendar jih v njegovi vasi ni bilo. Policaj, njegova žena Pehta, razbojnik, mlinarica, dva berača, bogataš, pes, štiri krave in pet gosk so bili edini mačkovi sovaščani.

Nekoč je šla skozi vas bosa deklica, na rami je nosila culico. Bila je Mojca Pokrajculja. Šla je naravnost do mačkove bajte. Potrkala je na vrata in maček ji je prišel odpret, ker jo je že čakal.

In ljudje so se spet zelo čudili.

Ker je sosede zanimalo, kaj se dogaja v hiški, so šli naskrivaj kukat skozi okno in imeli so kaj videti. Videli so mačka, ki je potegnil iz omare čarobno palico in z njo pričaral godce in mizico, ki se je kar šibila pod najrazličnejšimi dobrotami. Maček in deklica pa sta plesala. Ko sta se maček in deklica poljubila, se je ta spremenil v lepega mladeniča.

In ljudje so se spet zelo čudili.

Naslednjega dne sta se deklica in mladenič poročila in živela sta srečno do konca svojega življenja. In ljudje so se spet zelo čudili.

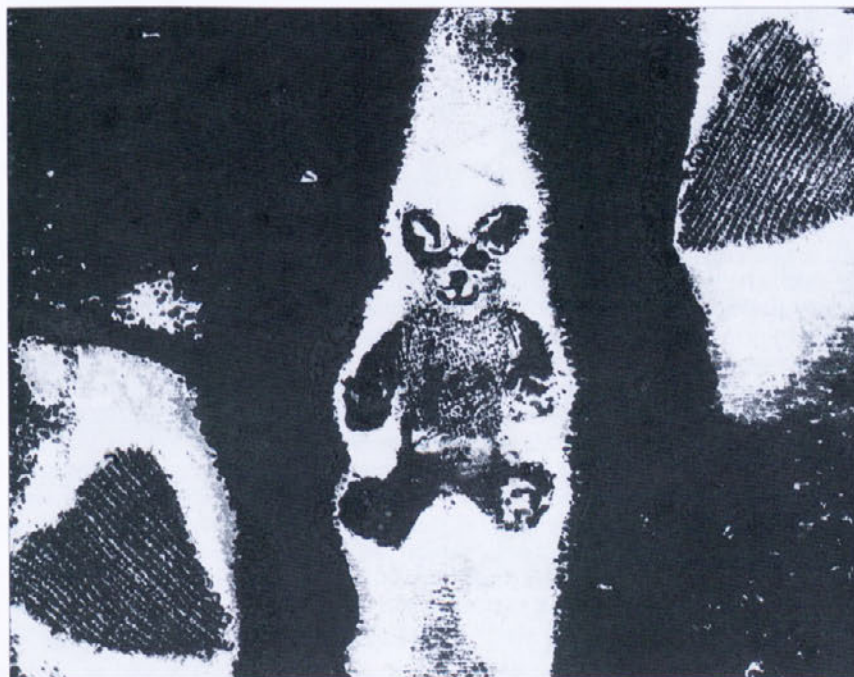

SMETUŠČNI MUC

Matej Dobre, 4. Kovor

Sem smetiščni muc in se rad potikam po temnih ulicah. Hrano si iščem v smeteh, včasih pa zaidem v kakšno hišo in gospodinja ukradem kos mesa ali pa kakšen drug priboljšek. Na svoji poti srečam veliko mačjih prijateljev. Z nekaterimi zelo rad poklepetam, s hudobneži pa opraviš čisto po mačje: prepodim jih z visoko dvignjenim hrbtom in naježenim repom.

Življenje je lahko zelo lepo. Greš kamor hočeš, zraven pa spoznaš lepote tega sveta. Vendar pa ni vedno tako. Vsi ljudje niso prijazni in pobijajo meni podobne muce. Takrat bežimo na vse kraje in si moramo poiskati nova domovanja. Na srečo je to priložnost za nove dogodivščine in možnost za sklepanje novih prijateljstev.

Anže Šlibar, 4. Kovor

Mijav, mijav! Sem smetiščni muc. Povedal vam bom svojo zgodbo.

Bil je večer, ko sem iskal hrano za pod zob. Seveda sem jo našel, potem pa sem se odpravil na potep. Prečkal sem gradbišča, ceste in strehe. Nenadoma se je zaslislalo glasno mijavkanje. Takoj sem stekel pogledat, kaj se dogaja. Videl sem pravo pravcato gosposko muco, ki se je utapljala. Hitro sem skočil v vodo in jo potegnil ven. Najprej se je odpočila, nato pa mi je v znak spoštovanja poklonila svojo ovratnico, dvignila rep in odšla. Hodil sem naokrog, ko sem zopet zaslislal glasno mijavkanje. Ponovno sem moral steči tja, da ... Tristo kosmatih mačk, moja nerodna znanka je spet v težavah. Seveda sem jo rešil, zato se me bo držala za vedno, saj bi brez mene utonila v

SEM SIAMSKI MAČEK

Rok Zupan, 4. Kovor

Živijo. Sem siamski maček. Zjutraj, ko se zbudim, je moj zajtrk že pripravljen. Hitro ga pojem, potem grem na potep. Lepo je biti zunaj, a moram priti domov, preden pride sonce na sredino neba. Nekoč sem prišel domov prepozno in okno je bilo zaprto, zato sem moral prespati zunaj. Brrr. Sedaj vedno pridem pravočasno. Po sprehodu dobim kosilo. Zelo debelo ribo pojem počasi, da dobim več vitaminov. Potem moram k mišji luknji prežati na miši. Če kaj izgine, krivijo mene. In kazen – prespati moram zunaj. Brrr. Pa recite, da sem razvajen?!

BILO ME JE STRAH

Nataša Ovsenek, 4. a

Zvečer sem se odpravila spat. Pomotoma sem pustila odprta vrata sobe. Tudi podstrešje je bilo odprto. Hitro sem zaspala.

Sanjala sem, da se na morju spuščam po toboganih. Potem sem se skoraj zbudila. Hotela sem popraviti odejo. Prijela sem nekaj kosmatega, ki je močno zacvililo. Takoj sem bila budna. Hitro sem vstala. Zelo sem se prestrašila. Prižgala sem luč. Zagledala sem muco na svoji postelji in si oddahnila. Pobožala sem jo in jo odnesla ven. Bila sem jezna nanjo, ker me je prestrašila. Zaprla sem podstrešna in sobna vrata ter odšla v posteljo. Dolgo nisem mogla zaspati.

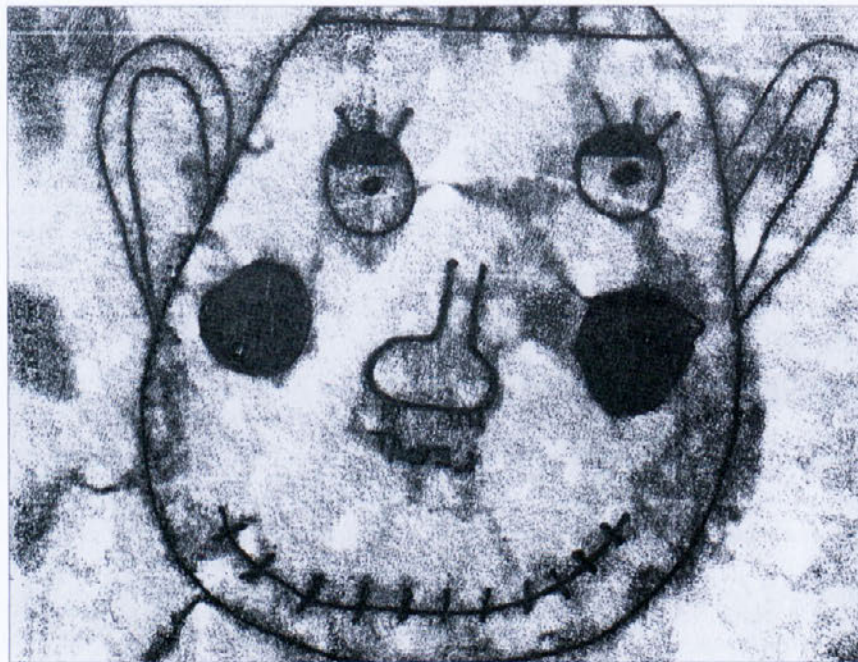
Zjutraj sem zgodbo povedala staršem. Bila sta začudena, potem pa sta se mi smejala. To mi bo ostalo v spominu in nikoli več ne bom pustila sobnih vrat odprtih.

Maja Oblak, 4. a

Nekega sobotnega večera, ko sta ati in mami odšla na zabavo, sva s sestro gledali film.

Ko je bilo zabavnega filma konec, je sestra odšla spat, jaz pa sem ostala sama in čakala na drug film. Ker ga ni bilo, sem prestavila program. Tu se je film šele začel. Bolj ko sem ga gledala, bolj me je postajalo strah. V njem so nastopali vampirji, človek, ki je hodil skozi zidove, človek, ki nikoli ni bil mrtev, in deklica ter njena mama. Ko sem film gledala, sem nenadoma zagledala človeka z enim očesom. Tako sem se ustrašila, da sem kar okamenela. Od takrat naprej sem vedno v strahu pogledovala čez ramo, češ da bi bil tam tisti možki. V sobo si nisem upala, ker sem mislila, da bi me možki, ki hodi skozi zidove, ustrašil. Kmalu sem zaslišala korake, ki so prihajali po stopnicah navzgor. Močno sem se prestrašila in nepremično gledala v vrata, ki so se tiho odpirala. Nato sem zagledala mami in zatem še atija, ki sta prišla z zabave. Oddahnila sem si. Z mami sem odšla v sobo spat, vendar še dolgo nisem mogla zaspati. Premetavala sem se po postelji in čez kakšno uro sem zaspala. Sanjala sem, da sem bila deklica v filmu, ki so jo preganjali razni strašni ljudje. Tako sem se še dvakrat zbudila, in sicer ob dveh in ob štirih ponoči. Vsakič sem pozorno pogledala po sobi.

To je bilo konec mojega velikega strahu, ki je znotraj votel, zunaj pa ga nič ni. Pa vendar je. O tem sem se prepričala sama in dogodek se mi je vtisnil v spomin.

ČUDEŽNI PREDMET

Ana Marija
Matijašević, 4. a

Tine je svoji mami naročil, naj mu kupi nov svinčnik, ker bodo naslednji dan v šoli pisali kontrolno nalogo.

Sošolci so Tinetu govorili, da bo spet najslabše pisal. Ko je učiteljica prišla v razred, so vsi začeli pisati kontrolno vajo, razen Tineta, ki je premišljeval. Naenkrat pa je v roke prijel svinčnik in začel pisati. Kmalu je bilo vse napisano. Vsi so ga začudeno gledali, ker je prvi prinesel kontrolno vajo na učiteljičino mizo. To je povedal svoji sestri, ki je hodila v isti razred kot on, ta pa hitro naprej Tinetovemu sovražniku, le-ta pa ga je zatožil učiteljici. Tine je pisal kontrolno vajo odlično. Zaradi tega pa je moral učiteljici izročiti svinčnik, drugače bi dobil ustni opomin. Učiteljico je ubogal. Naslednji dan je učiteljica Tinetu vrnila svinčnik in mu rekla, da ga lahko uporablja samo za risanje.

IZŠTEVANE

Grega Rudolf, 2. b

Le poslušaj tok, tok, tok,
tika taka tok, tok, tok,
čas beži, ura je tri
in Tina že lovi.

Leja Alič, 1. b

Zajček skače ena, dva, tri,
kamor skoči, ta lovi.

Anže Ovsenek, 2. b

On je poba,
ti si goba.
Jaz sem miš,
ti loviš.

PESEM O ZIMI

Manca Mikulič, 4. Kovor

Po snegu že diši,
saj vendar že sneži.
Glej ga, Jurčka, kako hiti.
Le kam se mu tako mudi?

Že po hribu navzdol driči,
se močno v drevo zaleti
in na čelu mu zrastejo buške tri.

Zima je zato,
da se imamo otroci lepo,
ker so zasneženi hribi, doline
in visoke planine.

OSAMLJENI PALČEK

Primož Kuburič, 3.a

V kočici sredi gozda je živel gozdar. Bil je lastnik velikega dela gozda. Ko je hodil po gozdu, je na tleh opazil nekaj, kar se je bleščalo. Sledil je bleščečemu predmetu, ki ga je vodil po gozdu. Pripeljal ga je do drevesnega štora, kjer je živel droben palček. Palček je skočil na štor in gozdarja vprašal, od kod prihaja. Mož mu je povedal, kdo je. S palčkom sta se pogovarjala, ko je naenkrat gozdar ugotovil, da ne zna več iz gozda. Palčka je povprašal za pot nazaj. Palček je za pot vedel, a mu je ni želel pokazati, dokler mu gozdar ne pomaga.

Palček je v tem gozdu živel sam in si je želel prijateljev. Moža je vprašal, če mu lahko pomaga poiskati druge palčke. Odpravila sta se na dolgo pot. Med hojo se je palček spomnil na svojo izgubljeno čarobno moč in povprašal je gozdarja, če mu pomaga iskati tudi to. Mož je obljubil, da se bo potrudil.

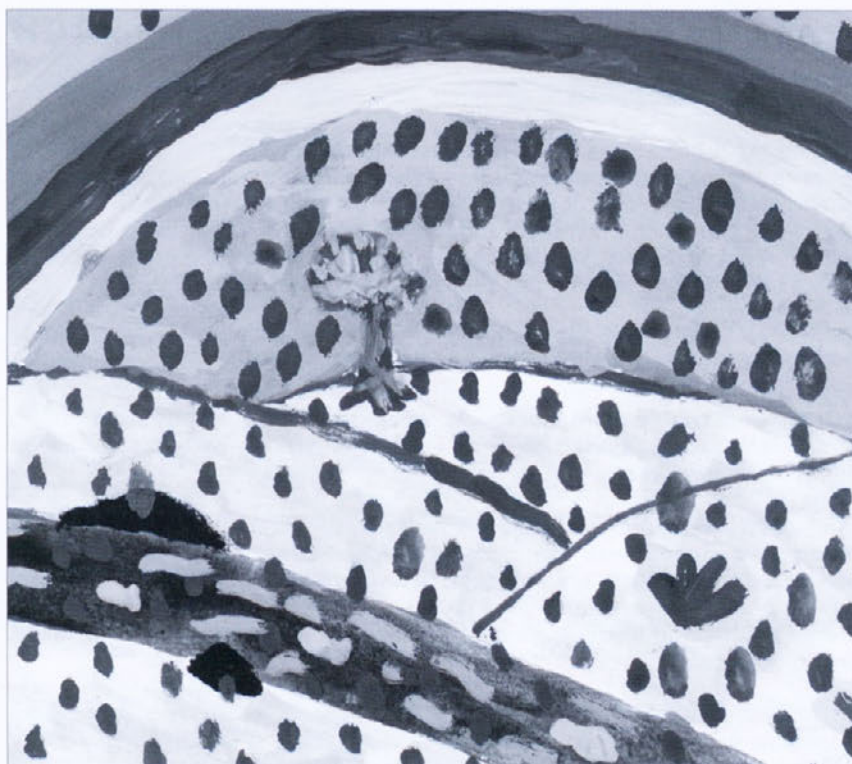
Palček je gozdarja pripeljal nazaj k njegovi koči. Najprej sta se dodobra najedla, prenočila sta in se naslednje jutro odpravila iskat Rdeči gozd, kjer naj bi živeli samo palčki in kamor še ni stopila človeška noga.

Po dolgem iskanju sta našla pravi gozd in najprej začela iskati palčkovo moč. Med iskanjem sta naletela na škratovko, ki je sedela na drevesnem panju. Palček se je takoj zaljubil vanjo. Povedala mu je, da je Vijolica. Tudi Vijolica se jima je pridružila pri iskanju izgubljene čarobne moči.

Odpeljala ju je k staremu drevesu, kjer je bila ena od listov zlata kaplja vode. V kaplji je bila palčkova izgubljena moč. Ko jo je popil, je začutil, da je postal najbolj čaroben palček v gozdu. Od navdušenja je poskakoval in čaral.

Nato je vprašal Vijolico, kje bi lahko našel druge palčke. Povedala jima je, kje se nahajajo. Poprosila sta jo, naj gre ponje, tačas bosta onadva pripravila vse za veliko gozdno veselico.

Zabava je bila res imenitna. Gozdar je obljubil, da bo vsem ljudem prepovedal vstop v Rdeči gozd. Palčki so se mu zahvalili, najbolj hvaležen pa mu je bil osamljeni palček, saj je dobil nazaj svojo čarobno moč in nove prijatelje.

BELA SMRT

Primož Kuburič, 3.a

Starši celega sveta so odšli iskat novi svet in otroci so ostali sami.

V Sloveniji so vsi otroci vsako noč žurirali, a so tudi delali namesto staršev. Skrbeli so tudi za manjše brate, če so jih imeli. Veliki bratje so namreč tudi odšli iskat novi svet.

Nekega dne se je privlekla bela smrt. Bela smrt je prekrila celo Zemljo s črno odejo in bilo je tako strašno, da si živ človek ni upal pogledati skozi okno. Edino skupina svizcev si je upala iti ven. To je bila skupina Primoža Kuburiča. V tej skupini so bili še Jan Kozinc, Kristjan Špendal, Rok Hladnik, Mario Crnovič in Aleks Peternel. Imeli so tudi vsak svoj poklic: Jan je bil znanstvenik, Špendal je sestavljal in razstavljal razna orožja, Rok je sestavljal in razstavljal bombe, Mario je bil akrobat, Aleks najboljši plezalec, Primož pa najboljši boksar vseh časov.

Znanstvenik Jan je odkril najnovejše bakterije, ki vplivajo na barvo neba. Ker niso delovale, so se svizci dogovorili, da premagajo belo smrt. Pripravljali so se za boj. Z letalom so poleteli na Himalajo. Ko so pristali, so začeli iskati Mount Everest, ki je visok 8.846 m. Ko so ga našli, so se takoj začeli vzpenjati nanj. Aleks je bilo kakor vedno prvi na vrhu, ostali so za njim zaostajali celo uro. Pred njimi je bila gromozanska jama strahu. Bela smrt, ki je sedela na velikanskem in ponosnem stolu, jih je opazovala, kako prihajajo k njej. Ko so prišli, se je bela smrt spremenila v šest bojevnikov. Vsak od svizcev se je tako boril s svojim. Prvi bojevnik je hotel napasti Jana, a je ta spustil svoje najnovejše bakterije in te so bojevnika razžrle. Drugi bojevnik je hotel napasti Kristjana, a ga je ta s svojo lasersko pištolo razklal na pol. Tretji bojevnik je hotel napasti Roka, ta pa mu je vrgel granato, ki jo je razneslo v bojevnikovi roki. Četrti je napadel Maria, a je ta začel skakati čez njega tako hitro, da se je bojevniku zmešalo. Peti je napadel Aleksa, a ta se je sunkovito odbil od stene in z desno nogo zbil bojevnika na tla. Ta je z glavo treščil ob rob skale in obležal negiben.

Zadnji bojevnik pa je hotel napasti Primoža, ki pa ga je z boksarskimi udarci onesposobil.

Čez tri dni so se starši vrnili domov in od takrat, ko so svizci premagali belo smrt, na nebu ni bilo več črnih oblakov.

KAJA IN KRTEK JAKA

Davor Vasilič, 3.a

Pogled skozi okno. Jasa, velikanska jasa. Daleč naokrog ji ni para. Ob robu porasla z grmičevjem, po sredini pa se raznobarvne cvetlice razprostirajo kot preproga, kakršne so uporabljale še naše babice. Svoj pravi lesk pa je ta čudovita jasa dobila ravno ob zori, ko so jo jutranji sončni žarki obdarili s svojo svetlobo, toploto, ki je pravzaprav potrebna za obstoj narave, še posebno za tak predel, ki je že na prvi pogled vreden občudovanja.

In prav na robu te jase je stala hiška, ki je bila od daleč komaj opazna. Pred hišo je stala gugalnica, ob vratih prislonjeno malo kolesce, tik ob dvorišču pa ogromen peskovnik, v katerem ni manjkalo lopatic, kanglic in podobnih igralnih predmetov. Celo skiro in leseni konjiček sta se nekaj metrov stran opirala drug ob drugega. Za hiško pa je bil lepo urejen vrtiček, porasel s cvetjem in nekaj vrstami zelenjave.

A kljub vsej tej lepoti narave, vsem igralom, ki so bila na voljo, je tu na stopnicah pred vhodom vsak dan posedala žalostna deklica Kaja. Vsega je imela dovolj, celo nevarnosti, ki so na cesti, ji niso pretile, a nekaj ji je manjkalo. V njenih očeh se ni opazilo otroške radosti, pa čeprav ji je bilo komaj pet let. Svetla pramena so ji padala na obraz, ji zakrivala pogled, ki pa je bil iz dneva v dan bolj otožen.

In glej, v prav tiste male, sinje modre otožne očke, so se nekega jutra zagledale še manjše in temne, kot kresnička svetleče se očke. Glej ga, zlomka! Prav pred tisto stopničko, na kateri se je deklica Kaja igrala s punčko iz cunj, je pokukal krtek. Za hip sta se oba začudena malo spogledala in jo ucvrila vsak v svojo stran. Verjetno od strahu ali presenečenja, ker nista pričakovala, da se bosta njuni poti križali. Kaja je skočila v hiško, z vrati je tako zaloputnila, da se je še njena mama v kuhinji prestrašila. Kaja je vrata tesno tiščala, da se ne bi odprla. Niti sanjalo se ji ni, da bosta s krtkom sčasoma postala nezdružljiva in največja prijatelja.

Zgodilo se je po nekaj dneh. Kaja je kot vsako jutro sedla na prag. Tokrat se je igrala s pisano žogico. Hop, hop in žogica je padla na dvorišče. Kaja je nepremišljeno, kot vsi otroci, hitro stekla za žogico in padla. Z noskom je podrgnila po tleh, z rokico pa se je ustavila na krtkovem smrčku. Tokrat sta bila presenečenje in strah še večja kot ob prvem srečanju.

V hipu je deklica vprašala: "Ooo! Kdo si pa ti, temnih oči?" Krtek bi pravzaprav že pobegnil, a so ga dekličine rokice tesno tiščale ob rov, ki si ga je naredil. In

od takrat sta postala neločljiva. Niti lačna niti žejna ni več bila, le za prijatelja ji je bilo mar, le zanj je imela čas.

Nekega dne pa je krtek začel kopati in je vse jutro kopal in ril po zemlji, da je bil rov že tako globok in velik, da je vanj lahko zlezla tudi Kaja. Ker je bila tako radovedna, se je krtek odločil, da ji tistega dne pokaže svoj dom, svoja pota in lepoto zemlje, ki je bila tako Kaji kot ostalim popolnoma neznana. Oblekla si je kratke hlače in majico kratkih rokavov ter krtka zgrabila za tačko. Klicala ga je Jaka. Oba sta z noskom naprej zarila proti globini te ogromne jase. Krtkove očke so jima osvetljevale pot, tačke pa gladile in ravnale stezo. Kaja je po kolenih z velikim občudovanjem in navdušenjem spoznavala lepoto podzemlja. Spoznala je veliko vrst novih živalic, kot so gosence, črvički . . .

Spoznala je tudi njihove navade, barve, oblike . . . Dopoldne je minilo, kot bi mignil. Lepo se je imela. A najljepše, kar je Kaja doživela in spoznala, je bila krtkova družinica. Ni bila velika. Le krtkova starša in mala sestra, a bili so tako ljubki, da bi Kaja najraje ostala kar pri njih. A ker je narava naredila taka bitja, ki živijo pod zemljo, sta se vrnila na kraj, od koder sta se spustila v rov.

Od takrat sta postala Kaja in Jaka prijatelja, kakršnih še ni bilo in jih tudi ne bo. Kaja ni več odhajala v rov, ampak so krtki prihajali k njej. Celotno črvičke je lovila zanje, da so imeli dovolj hrane, ki so jo potrebovali za rast in razvoj. Kajine oči niso bile več tako otožne, pač pa so se svetile in bleščale kot svetlo nebo obsijano s soncem. Imela je družbo, prijatelje in novo predstavo o našem prelepem planetu.

KDO LOVI

Ariela Mandelc, 2. b

Le poslušaj vsak
rega, rega, kvak,
žaba tukaj,
žaba tam,
še poskoči ti,
ugani, kdo lovi!

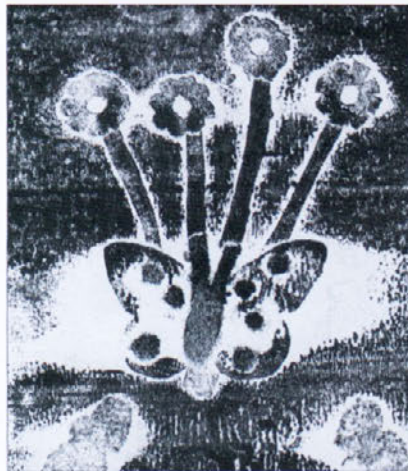

IZŠTEVANKA

Tjaša Rudolf, 2. b

Ura je tri,
Katja pa lovi.

Le poslušaj, Grega, ti,
hitro, v šolo se mudi,
šolski zvonec kliče te,
prva ura se začne.

OB MORJU

Žiga Longar, 4. a

Videl sem, videl
jadro na morju,
ko je tonilo
v obzorju.

Videl sem, videl
oblaček na nebu,
bil je podoben galebu.

HUDE PROMETNE NESREČE

ČEZ 50 LET

Jaro Veselinovič, 3.a

Pariz, leta 2054. V glavnem mestu Francije se je zgodila huda prometna nesreča, v kateri je umrlo 8 ljudi, ranjenih pa jih je bilo 26. Na kraj nesreče je takoj prišlo deset policijskih avtomobilov, poklicali pa so še okrepitve in reševalce. Priletel je tudi policijski helikopter, vendar je bil pilot helikopterja tako pijan, da ga je zaneslo v najbližjo stolpnico. Zaradi trka je tudi on umrl, stolpnica pa se je zrušila. Reševalci so zato imeli zelo veliko dela. Po triurnem reševanju so našli še več žrtev. Eden od reševalcev, ki je kadil, je cigareto odvrgl v razlit bencin in tako zanetil požar ter s tem zelo otežil preiskavo, poklicati pa so morali tudi gasilce.

Kar naenkrat pa so s kombiji privedli novinarji. Sedaj so bili na kraju nesreče policisti, gasilci, reševalci in novinarji. Blizu so bili tudi protestniki proti vojnám in terorizmu. Ko so videli nesrečo, so na policiste začeli streljati in kričati:

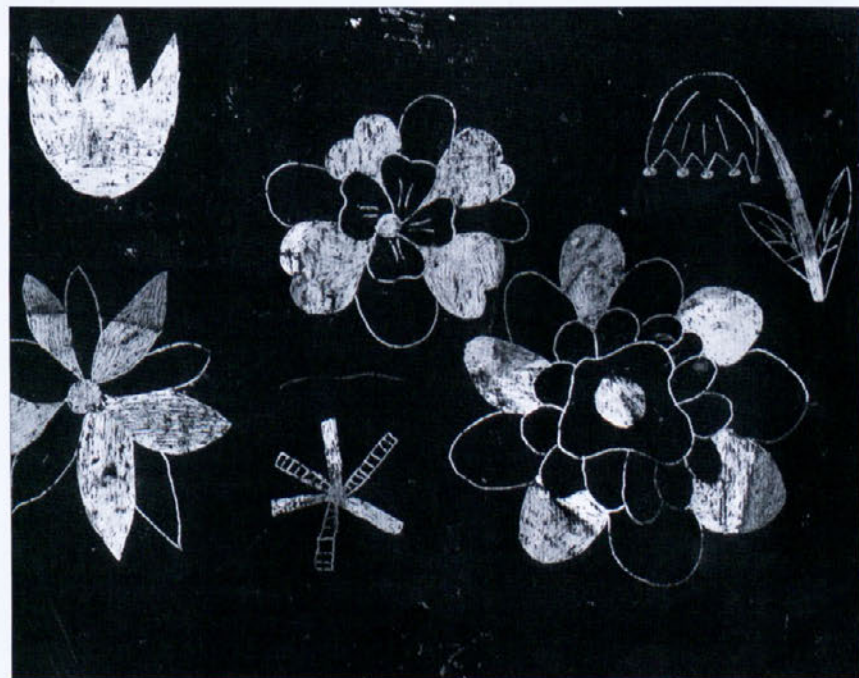
“NOČEMO VOJNE!!!”

Policisti so se odzvali z močnim streljanjem in metanjem solzilnih bomb, reševalci pa so jih mirili: “Prenehajte, imeli bomo še več dela!!!”

Zaprli so vse ceste, ki so vodile na kraj dogodka, saj je zagorel tudi bližnji blok in tudi gasilci so morali poklicati okrepitve iz sosednjih mest.

Novinarji so mrgoleli in se vedno pojavljali tam, kjer jih ne bi bilo treba. Policisti so imeli veliko dela, saj so morali pomagati ponesrečencem in ob tem preganjati novinarje. Na pomoč so priskočili tudi drugi ljudje. A zgodila se je še ena prometna nesreča. Tovornjak s plinom se je zaletel v policijske avtomobile, nato pa je od zadaj pripeljal kamion z bencinom in oljem. Ker se je vse dogajalo blizu bencinske črpalke in Eifflovega stolpa, sta eksplodirala tudi črpalka in stolp. Sedaj so ponovne okrepitve potrebovali policisti in reševalci. Poklicali so jih iz Italije, Belgije in Španije. Ko so prispeli, so začeli raziskovati in reševati. Kmalu so tudi svojci umrlih prispeli v Pariz, a so morali nazaj, kjer so čakali konec reševanja.

Ne samo prebivalci, temveč tudi turisti so bili ogorčeni. Ne samo zaradi žrtev, ampak tudi zaradi poškodbe največje francoske znamenitosti – Eifflovega stolpa. Ljudje so zaradi velikega števila žrtev žalovali tri tedne. Med umrlimi je bilo pet policistov, trije gasilci, en reševalec in deset novinarjev. Umrlo je tudi dvajset protestnikov. Ta nesreča je potem ostala v spominu Francozov kot prometna nesreča z najhujšimi posledicami.

PROJEKTI V ŠOLSLEM LETU 2003/2004

DOBRE VESTI IZ NAŠE ŠOLE IN NAŠEGE KRAJA

Vodja: Dina Pintarič

POMLADNI DAN V EVROPI 2004

Vodji: Meta Vester in Dina Pintarič

ZDRAVA ŠOLA

Vodja: Breda Jurkovič

GIBANJE ZNANOST MLADINI –

raziskovalne naloge

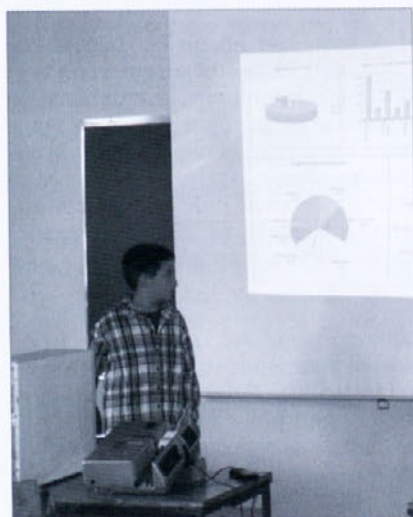
Vodja: Dina Pintarič

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

Vodja: Tanja Ahačič

PROJEKT FAIR PLAY

Vodja: Dina Pintarič

PROJEKT ART GALLERY

Vodja: Dina Pintarič

PROJEKT KAKOVOST

Vodja: Meta Vester

PROJEKT ŠKL

Vodja: Barbka Drobnič

“Skriti zaklad”: germanizmi med kovorskimi rokodelci

Vodja: Irma Lipovec

Partnerji: Muzej, Občina Tržič, KS
Kovor

Osnovna šola Bistrica pa je
partner v projektu OŠ Moste
Komenda, Lego

Vodja: Mirjana Kravcar

in v projektu
OŠ Vransko, Tehniški dnevi
Vodja: Majda Fiksl.

RAZREDNO GLEDALIŠČE

Projekt RAZREDNO GLEDALIŠČE je v 4.a razredu potekal od oktobra do maja, v okviru slovenskega jezika, likovne vzgoje in dodatnega pouka. Za vsako dramatizacijo so si učenci razdelili vloge po interesih in sposobnostih. Nekateri so izbrali glavne vloge z veliko teksta, drugi pa najraje kratke, stranske vloge. Vsi pa so se trudili biti čim boljši.

Izdelovali so gledališke rekvizite in doma poiskali primerne obleke. Na oder v učilnici so postavili preprosto sceno.

Pred novim letom so se z dvema igricama predstavili prvim razredom osemletke in devetletke.

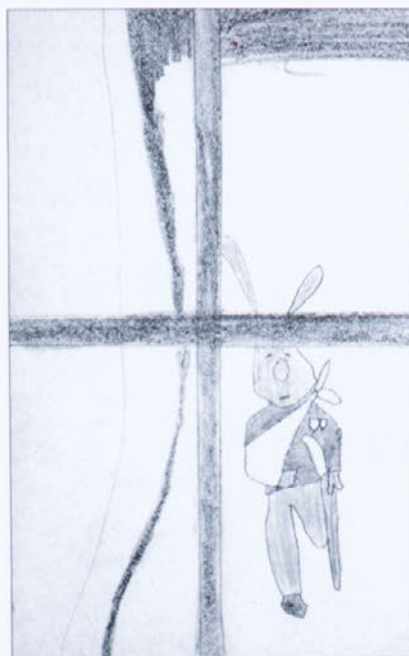
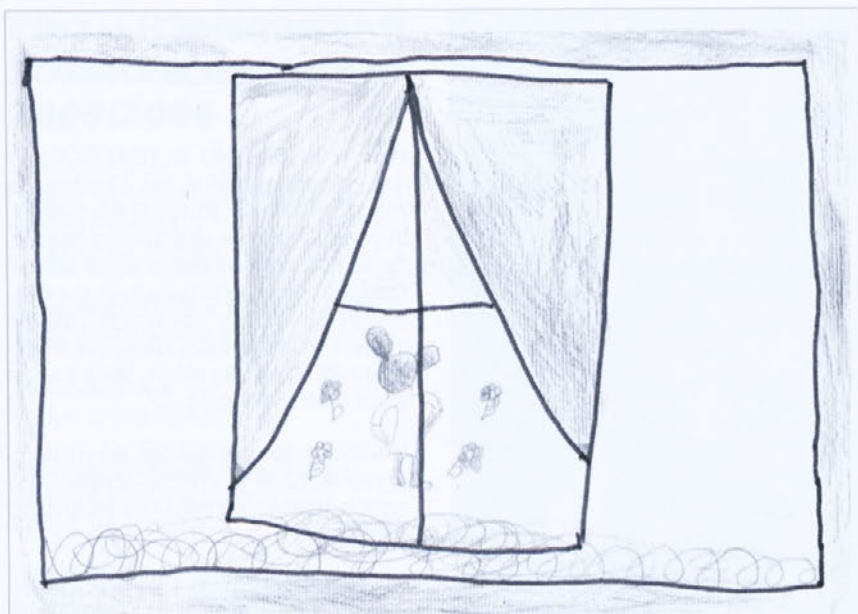
Zaključno predstavitev za starše smo pripravili 12.maja. Učenci so uprizorili odlomke iz petih gledaliških igric, dodali še recitacije, ples in glasbene točke. Za prireditvev so oblikovali vabila, napisali gledališke liste in izdelali vstopnice.

Mladi igralci so s sproščenim nastopom navdušili obiskovalce.

Mentorica: Meta Vester

POZDRAVLJEN, DRAGI SOSED!

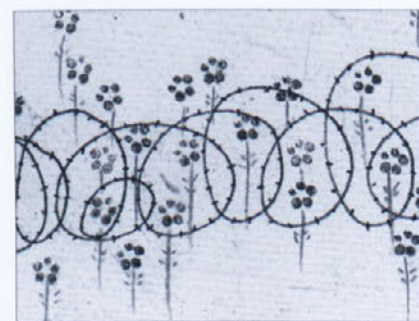
Založba EPTA nam je poslala knjigo Tomi in Maša (Elzbieta), ki pripoveduje o otroškem prijateljstvu, o vojni in miru. Povabila nas je k sodelovanju v projektu: "Pozdravljen, dragi sosed!"

Učenci 1.a smo bili pripravljene sodelovati. K sodelovanju smo pritegnili tudi starše.

Namen projekta je bil pogovor o temi vojna-mir-prijateljstvo, in sicer tako, da vsak dan drug učenec odnese knjigo domov. Doma jo skupaj s starši preberejo, se o njej pogovarjajo in na koncu napišejo misel ali razmišljanje.

V šoli smo risali na to temo. Na založbo smo poslali nekaj risbic in nekaj misli družin.

Ker je ta tema v današnjem času zelo aktualna, vam predstavljamo, kar so napisali starši in kar mislimo mi.

IZJAVE DRUŽIN

- * Ljubezen in hrepenenje najdeta pot tudi čez ovire, ki so videti nepremagljive.
- * Otroci ostanejo prijatelji ne glede na to, od kod prihajajo.
- * Odstranimo bodeče žice in bodimo prijatelji.
- * Prijatelj in otroška igra, brez njiju sem nesrečna.
- * Ne usmiljenost, temveč hrabrost je doslej rešila ljubezen.
- * Brez poguma so vse priložnosti ničeve, zato pogumno dvigni bodečo žico in stopi čez vodo.

- * Življenje je lepo, če ga živiš brez sovraštva in vojn.
- * Ne glede na to, na kateri strani bodeče žice ste, prijateljstvo ostane.
- * Prijatelju brat, ni v vojni sovrag.
- * Vojna je največji izmed vseh zločinov - ne bi se smela začeti tudi sama misel nanjo, zato moramo storiti vse, da ohranimo mir.
- * Vsaka vojna, majhna ali velika, prinaša solze, žalost, obup v otroško dušo. Potrkajmo na vest tistim, ki otrokom jemljejo otroštvo, otroške sanje in povzročajo gorje.
- * Naj vojne ne bodo način, kako reševati probleme. Naj si najdejo druge poti in sredstva in naj otrokom pustijo doživeti otroštvo.
- * Tudi otroci čutijo nesmisel in tragedijo vojne. Poboji v Izraelu ne bodo prinesli miru. Prizadevati bi si morali za izpustitev talcev.

TOMI IN MAŠA

Prebrali smo knjigo. Potem smo razmišljali...

Maša in Tomi sta prijatelja. Tomi je stanoval na eni strani potoka, Maša pa na drugi strani. Bilo je lepo in zdaj ni več.

Maja Umek

Vojna ni lepa. Tomi in Maša sta se imela rada. Vsak dan sta se igrala. Bilo je lepo in zdaj ni več. Oče je prišel brez roke in noge.

Maša Hladnik

Ko bom velik, se bom poročil z Mašo, je rekel Tomi.

Ko bom velika, bo Tomi moj mož, je rekla Maša. Potem je prišlo do vojne.

Neža Mandelc

Bila je vojna. Nekega dne sta v mreži našla luknjo. Tomi je bil zaljubljen v Mašo.

Katja Jančič

Oče je prišel brez noge. Vojna je bila huda. Tomi je jokal, ko se nista mogla videti.

Sašo Stare

Tomi in Maša sta se igrala. Potem pa se je začela vojna in Maša je bila žalostna. Tudi Tomi je bil žalosten.

Katja Kirn

Tomi in Maša sta se igrala. Ko je prišla vojna, je oče moral iti v vojno. Ko je bilo vojne konec, se je vrnil tudi oče. Tomi je vprašal, ali sta se z Mašo prehrupno igrala, da je nastala vojna. Ne, otroci ne morejo zbuditi vojne.

Martin Bernard

Tomi in Maša sta prijatelja. Vojna je grda. Oče je ranjen.

Urban Ban

Stežice

POMLADNI DAN

DOJENČEK BORN-JERCA

Kaja Benegalija, 1.b

Dojenčka borna mi je prinesel Miklavž. Bila sem zelo vesela. Dala sem mu ime Jerca. Je zelo težak dojenček. Ima modre oči. Jerca je bila oblečena v bel bodi. Nima las in včasih joka. Imam že veliko oblačil in plenic, ker tudi lula in kaka. Ko grem zvečer v posteljo, jo objamem in ji povem pravljico. Potem zaspiva. Zjutraj, preden grem v šolo, jo preoblečem, ji dam vodo in jo položim nazaj v posteljo. Jerca bo ostala moja prijateljica. Rada jo imam.

FLOKI

Manca Perko, 1.b

Floki je moja najljubša igrača. To je pes. Ko sem bila stara 5 let, se je rodila sestra Neža. Nekdo je poslal telegram in zraven Flokija. Takoj, ko sem prišla k mami na obisk v porodnišnico, sem zagledala Flokija. Bil mi je tako všeč, da se sploh nisem ločila od njega, zato sta ga mami in oči dala meni. Floki ima modra dolga ušesa, modre dlani in stopala. Ima črne oči, obrobljene z rumeno barvo in tudi gobček je rumene barve. Vse ostalo pa je roza barve. Floki vedno spi pri meni. Tudi takrat, ko grem k atu in mami na počitnice. Flokija posodim tudi sestrici Neži. Ker ga zmeraj »vlačim« s seboj, se Floki umaže in mamica ga mora oprati. Imam ga zelo rada.

MOJ KUŽA SMRČEK

Anita Klemenčič, 1.b

Moja najljubša igrača je kužek z imenom Smrček. Je rjave barve in ima zelo mehko dlako. Ima dolga ušesa in kratek repek. Smrček in oči so črne barve. Dlaka je kratka. Še najbolj je podoben kokeršpanjelu. Dabila sem ga za prvi rojstni dan.

Dabila sem ga od mamice in očka. Od takrat naprej je moj najljubši prijatelj. Z njim se velikokrat igram pasjo razstavo. Takrat ga vedno skrtačim. Kadar gre z mano v posteljo, ga vedno objamem. Imam ga zelo rada. Upam, da ga ne bom nikoli izgubila. Za konec pa lep pozdrav od mene in mojega kužka Smrčka (hov, hov).

MOJ MEDVEDEK RUDI

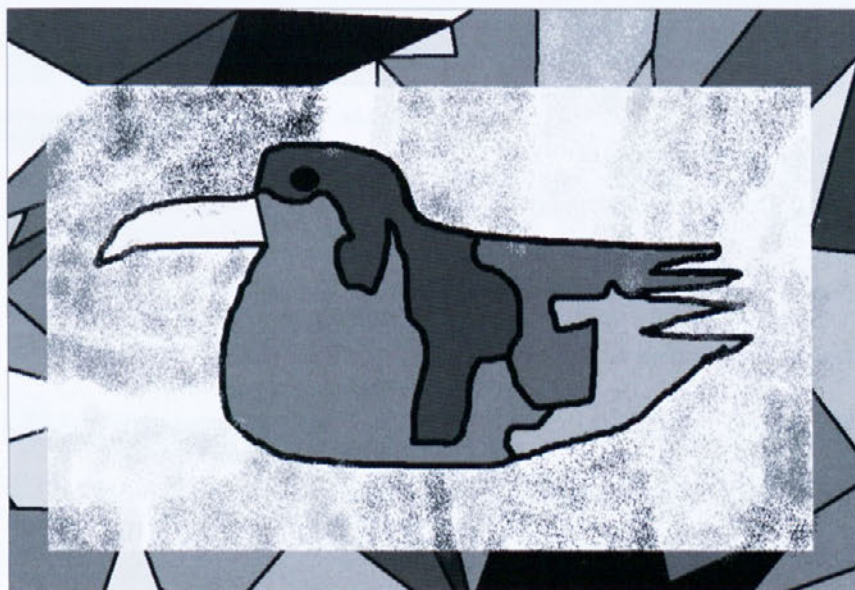
Klavdija Godnov, 1.b

Mojemu medvedku je ime Rudi. Medvedka sem dobila za sedmi rojstni dan. Zelo sem se ga razveselila. Ima črn smrček in črne oči. Okrog vratu ima pisan šal. Oblečeno ima modro majico in svetlo modre hlače. Na glavi ima svetlo modro kapico. Spi v moji postelji. Ko grem zjutraj v šolo, ga pustim še malo spati. Ko pridem iz šole domov, se malo poigrava. Medvedka Rudija imam zelo rada.

SARA

Maja Bešter, 1.b

Moji igrači je ime Sara. Je dojenček. Ima tudi brata Davorja. Se smeje in joka. Nosi kapo s pentljo, srajčko in pajaca. Imam ga v vozičku. Prinesel mi ga je Božiček. Rada se z njim igram. Nima še las. Ima modre oči.

ZASPANKO

Tina Despotovič, 1.b

Moja najljubša igrača je medvedek, ki mu je ime Zaspanko. Je rjave barve. Oblečen je v bel pulover in belo kapo. V rokah ima blazino, na kateri velikokrat počiva. Če ga pritisnemo za trebušček, zasmrči. Dabila sem ga za rojstni dan od tete Vide. Bil mi je zelo všeč in postala sva prijatelja. Ko odidem v šolo, Zaspanko ostane v postelji. Potem ga vzamem v naročje in skupaj skuham kosilo in narediva domačo nalogo. Zvečer se stisne k meni, skupaj zaspiva in sladko sanjava.

PIKI

Matej Langus, 1.b

Mama mi je kupila majhnega medvedka. Ime mu je Piki. Medvedek je skoraj ves bel. Le na nogah ima prišito rdeče blago z belimi pikami. Smrček in oči ima črne. Okrog vratu pa rdečo pentljo. Zjutraj, ko se prebudim, odnesem Pikija v dnevno sobo. Tam me počaka, da pridem iz šole. Ko se vrnem domov, najprej pojem malico in naredim domačo nalogo. Šele potem imam čas za Pikija. Moj brat Metod, medvedek Piki in jaz se gremo skrivalca. Medvedek se sam ne more skriti. Skrivava ga z Metodom. Metod mi ga najraje skriva v omari. Piki se v omari ne počuti dobro, zato ga hitro poiščem. Jaz ga skrivam tja, da Piki lahko opazuje, kako ga Metod išče. Po kosilu grem velikokrat ven. Piki me počaka na omari do večera. Po večerji ga odnesem v svojo sobo.

KAJ IMAMO OTROCI NAJRAJE?

Špagete in pomarančni sok, da ne pozabim čokolade!	Pico.	Anja
Urša, 3.r	Najraje grem na izlet.	Klara
Izlete z družino.	Rada pomagam mami pri pečenju peciva, rada pečem in jem palačinke.	Ana
Sara, 3.r	Najraje jem palačinke in rolam. Če dežuje, najraje igram monopoli.	Katja
Konja.	Najraje jem jagodne cmoke.	Uršula, 3.r
Rosana, 1.r	Najraje jem špinačo in pire krompir.	Rosana
Pomarančni sok.	Najraje imam izlete skupaj z mami, očijem in Alešem.	Sara
Klara, 1.r devetletke	Igrače.	Nadja
Živali.	Hrano.	Eva
Anže, 2.r	Vonj po kokosu.	Romana
Delfina.	Učiteljice.	Leja
Katjuša, 4.r	Vodo.	Aleš
Sladkarije, živali, sadje, večino ljudi in limonado.	Najraje imam svojo mami in očija.	Anja
Eva, D7.b	Čokolado z lešniki.	Urška
Najraje berem in igram računalnik.	Najraje sem z očijem.	Maruša
Urša		
Najraje pečem palačinke.		
Ana		
Plavanje v morju.		
Nevenka		
Najraje se igram z majhnimi otroki.		
Lara		
Najraje pospravljām hišo.		
Simon		
Najraje sem z družino.		
Majda		
Najraje se igram s sestrično.		
Uršula		
Kužke.		
Dara		
Dunajski zrezek.		
Domen		

KAJ DELAJO OTROCI, KO SO SAMI DOMA:

Berem in gledam televizijo.	Urša, 3.r
Delam nalogo ali berem.	Sara, 3.r
Se igram.	Maja, 1.r osemletke
Nisem še bil sam doma.	Aleš, 1.r devetletke
Gledam televizijo ali igram računalnik.	Kaja, 2.r
Igram računalnik ali gledam televizijo.	Lara, 4.r
Kuham, gledam televizijo, berem, igram računalnik in sestavljam sestavljanke.	Eva, D7.b
Delam domačo nalogo ali berem.	Sara, 3.r
Gledam televizijo.	Nadja, 1.r osemletke
Se igram z muckom.	Eva, 1.r osemletke
Jem in gledam televizijo.	Romana, 4.r
Sem še premajhen, da bi bil sam doma.	Aleš, 1.r devetletke
Naredim nalogo, gledam televizijo in berem.	Maruša, 3.r

KAKŠNO STAVBO BI ZGRADIL(A)

Anže Ovsenek, 2.d

Moja stavba bo velika. Pripeljal bom opeko in jo sezidal.

Potem bom dodal še streho in stavbo pobelil. Nazadnje bom uredil še stanovanje. Ko bo vse pripravljeno, bo treba še pobarvati okna in urediti okolico okoli hiše.

Matjaž M.

Najprej bom naredil načrt. Moja hiša bo iz opeke.

Streha bo rdeče barve, balkon pa črn. Fasada bo bele barve. Pred mojo hišo bo bazen. Moja hiša bo imela kvadratna vrata.

Miha

Najprej bom naredil načrt. Potem bom kupil opeke in okna, nato pa vrata. Ko bo vse pripravljeno, bom najel delavce. Ograja bo rjave barve, za hišo bo bazen. Fasada bo bela, vrata bodo črne barve.

Jean

Jaz bi zgradil hišo. Najprej bi v trgovini kupil opeko. Iz opeke bi naredil veliko hišo. Hišo bi nato pobarval. Stene bi bile bele, balkon rjav, streha rdeča, vrata črna, stopnice sive, okna pa bi bila modra.

Potem bi kupil kavč, televizijo, računalnik, nogometno žogo, omare, mizo, stole za pisalno mizo, radiator, posteljo in luči. Nato pa še pralni stroj, štedilnik ter kopalniško opremo: umivalnik, kad in stranišče. Na okenske police bi postavil rože. Potem pa bi živel v tej veliki hiši. Za hišo bi zgradil bazen, da poleti ne bi bilo treba hoditi na kopalnišče.

Teja Koder, 2.b

Najprej bom naredila načrt. Nato bom pripeljala, kar rabim. Ta hiša bo imela devet oken in rjava vrata. Bo bele barve. Imela bo balkon. Imela bo tudi dva dimnika. Okna bodo imela bele zavese. Za hišo bo še zelenjavni vrt. Imela bo tudi bazen. Zadaj bo tudi peskovnik.

Jaro Veselinovič, 3.a

Ko zima oddide, pomlad v naše kraje pride. Marec, april, maj so pomladni meseci. Marca in aprila na dan pokukajo tudi zvončki, trobentice in žafrani.

Lepega sončnega dne smo se z družino odpravili v hribe, na Prevalo. Ko smo se vzpenjali, me je bilo kar malo strah, a vseeno sem videl lepote te vzpetine. Skale, živali, rastline in še veliko lepih stvari. Ko smo prišli na vrh, smo pojedli sendviče, žgance in popili vodo. Hoteli smo še na Roblek, a smo bili preu-trujeni. Med potjo navzdol smo videli tri gamse. Dan je bil lep, a obenem tudi kratek. Ko smo prišli domov, smo šli še v gozd, potem pojedli kosilo in po napornem dnevu še počitek v svoji postelji.

Dragan Moravač, 1.a

Lepa pomlad je prišla, vesela in zelena. Vse se prebuja, raste, zeleni. Ptice selivke se počasi vračajo v naše kraje. Začela so se dela na vrtovih in njivah. Dnevi so daljši, toplejši in bolj zanimivi.

Vsi se veselimo pomladi. Rožice cvetijo, na drevesih se list odpira in zeleni. Jutra nas prebujajo z veselimi petjem raznih ptic. Pojemo z veseljem in hitimo v toplejšo pomlad.

Timotej Koren, 3.a

Nekega lepega pomladnega dne so otroci nabirali zvončke. Zvončkov je bilo zelo veliko.

Potem so šli z očijem in mamico v gore. Šli so na Storžič. Storžič je bil poln lepih cvetlic. Ko so prišli na sredo gore, so nekaj popili. Potem so šli naprej. Na vrhu je zelo pihalo. Tam so še nekaj pojedli in popili. Ko so šli v dolino, se je večerilo. Vsi so bili zelo utrujeni. Veseli so pa bili, pa kako. Ko so se peljali domov, je bilo že temno. Potem so šli pa samo še spat. Škoda!

Neža Oman, 3.a

Včeraj smo se prijatelji zbrali na travniku. Šli smo na sprehod. Videli smo polno zvončkov in trobentic.

Jaz sem nabrala šopek zvončkov za mamico. Trobentice pa sem nabrala za v solato. Tudi prijatelji so nabirali zvončke in trobentice. Pomlad je moj najljubši letni čas. Ko sem prišla domov sem mamici dala trobentice in šopek zvončkov. Dan je bil zelo čudovit.

Daniel Tomaš, 1.a

Sonce na nebu žari,
drevo pred hišo pa cveti.
Otroci se smejiijo
in metuljčke lovijo.

Steziice

Neža Oman, 3.a

Včeraj smo se prijatelji zbrali na travniku. Šli smo na sprehod. Videli smo polno zvončkov in trobentic. Jaz sem nabrala šopek zvončkov za mamicco. Trobentice pa sem nabrala za v solato. Tudi prijatelji so nabirali zvončke in trobentice. Pomlad je moj najljubši letni čas. Ko sem prišla domov sem mamicci dala trobentice in šopek zvončkov. Dan je bil zelo čudovit.

Ana Mravlje

Končno je prišla pomlad. Spoznala sem jo, ker je sijalo sonce, so cveteli zvončki, trobentice, žafran... in ker je skopnel sneg. Zjutraj lepo pojejo ptički. Tudi čebele že čebljajo. Prvi pomladni izlet smo imeli tudi mi tretješolčki. Šli smo nabirat trobentice, vijolice in lapuh zato, da bomo lahko pripravili čaj. Učiteljica nas uči o zdravilnih rožah in pomlad je najboljši letni čas za nabiranje zdravilnih rož. Te rože se morajo najprej posušiti v ventilacijski pečici, da lahko pripravimo čaj. Tudi s sošolko Alenko sva šli nabirat lapuh, vijolice in trobentice. Ampak ne s šolo. Lapuh moramo nabirati še nerazcveten. Ko smo ga šli s šolo nabirat, je bil še dober. Ko sva šli z Alenko po lapuh, je bil že razcveten, zato sva ga pustili pri miru, sva pa natrgali vijolice in trobentice. Imeli sva jih polno vrečo. Jaz in Alenka sva nabirali tudi zvončke in jih dali mamicam. Doma pa imamo že posušene trobentice in vijolice za čaje. To je bil najboljši dan v pomladi. Tudi veliko jih še bo.

Gašper Žlindra, 1.b

Ko skopni sneg, se začne pomlad. Pomlad se začne 21.marca. Takrat se prebudi narava. Najprej zacvetijo zvončki. Drevesa ozelenijo. Nabiramo regrat. Spomladi prelopatamo vrtove. Pomlad mi je zelo všeč.

Urban Ban, 1.a

Pomlad je odšla,
a bo spet prišla,
čeprav leži še sneg
čez ceste in breg.

Potihu se bo prikazala,
nam svoje lepote razkazala.

Rože bodo zacvetele,
ptice bodo žvrgolele,
metuljček bo letal s cveta na cvet,
spomladi bo še lepši ta naš svet.

Martin

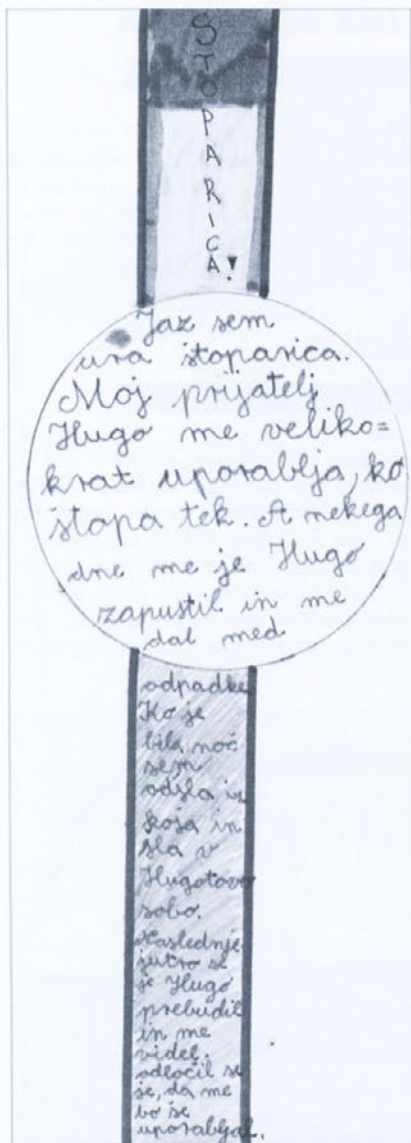
Marca se je začela pomlad. Pomlad je lep letni čas. Dnevi se daljšajo, noči pa se krajšajo. Vsa narava oživi. Drevesa brstijo, rožice cvetijo in travniki zelenijo.

Matej Langus, 1.b

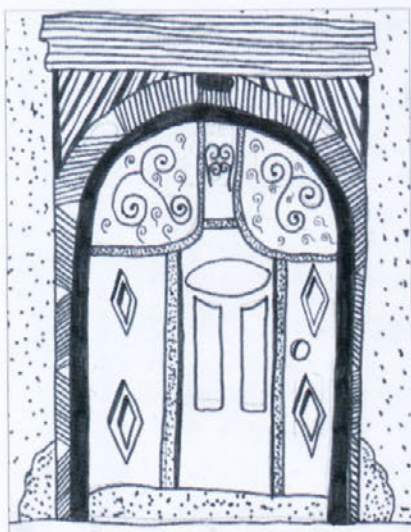
Vsa narava se prebudi.
Cvetlice zacvetijo.
Zimski zaspanci se prebudijo.
Drevesa spomladi zacvetijo.
Dnevi se daljšajo, noči se krajšajo.
Spomladi na vrtu sejemo in sadimo.
Sadjarji v sadovnjaku gnojijo
in škropijo.

Blaž Gorjanc, 1. Kovor

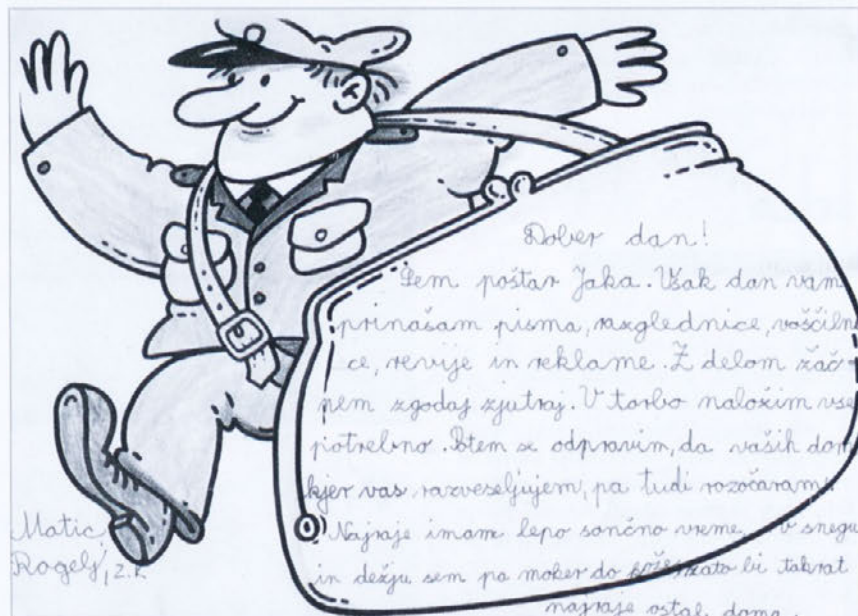
Sem zvonček. Živim ob gozdu na travniku. Ko sem hotel predreti čebulico, se mi je skrivil tilnik. Žalosten sem bil, ker sem gledal v tla. Bil sem ponosen, ker sem lepo zazvonil.

SEM ZVONČEK

Eva Povalej, 1. Kovor

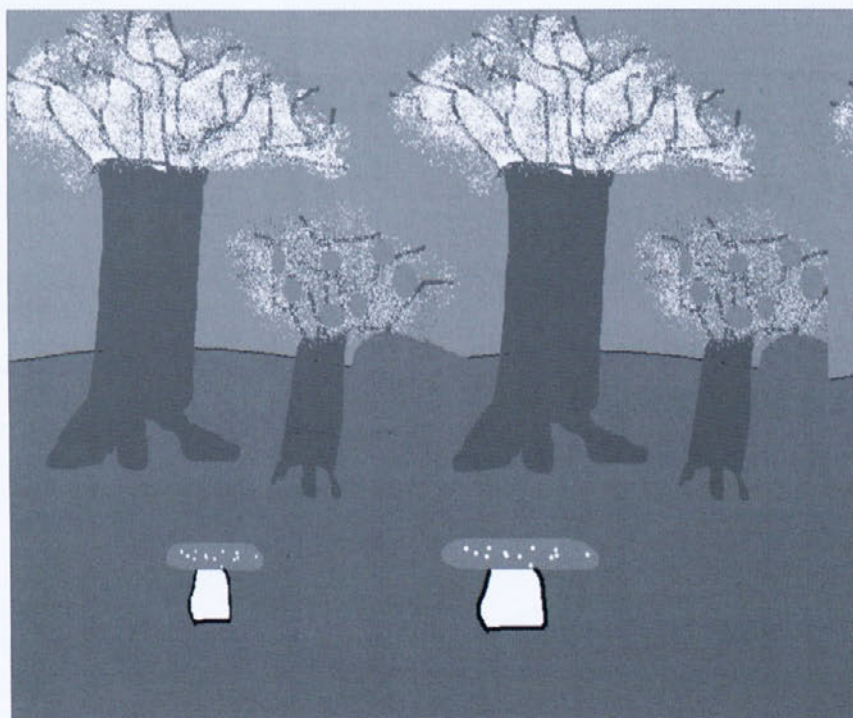
Ko sem prišel iz čebulice, je bilo zelo toplo. Vsi so bili veseli. Prišli so me občudovat. Punčka Tina me je pustila pri miru, ker je vedela, da sem najlepši na travniku. Imam se lepo, ker imam prijatelje.

ZVONČEK, TROBENTICE IN POMLAD

Rok Bujanovič, 1. Kovor

Ko zrastem iz čebulice, mi postane vroče, zato pogledam iz zemlje. Potem me Luka previdno utrga in nese v vazo. Sem bel zvonček z zeleno kapico in listi. Poleg listov imam tudi steblo in cvet. Rad si pojem pesmice. Z mano raste tudi veliko trobentic. Z njimi se igram in pogovarjam. Trobentica je zelo zanimiva roža, ker je znanilka pomladi. Ko pride zopet zima, se grejemo pod zemljo in čakamo na novo pomlad. Pomlad je zelo lepa, polna cvetlic in toplega sonca.

BOLNIŠNICA

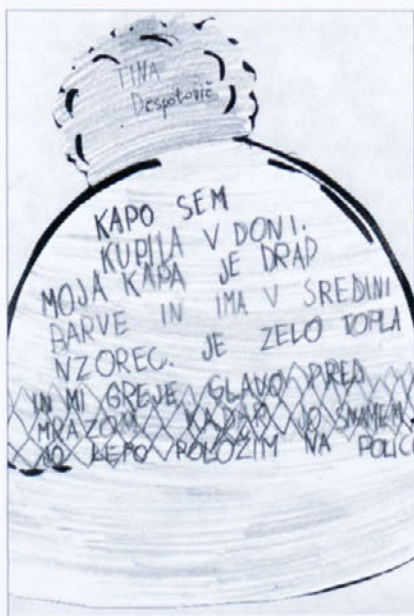
Matic Polajnar, 2.b

Jaz sem bolnišnica. V meni so zelo zelo stari ljudje. Imamo sobo za operacijo srca in za zelo poškodovane ljudi in sobe, v katerih ležijo poškodovanci. Imamo dvigalo za invalide. V meni je umrlo že 20 ljudi. Imamo garažo, v kateri so kombiji za poškodovance in za ljudi, ki težko dihajo.

ŠOLA

Rok Škufca, 2.b

Jaz sem šola. Ob 8. uri se začne pouk. Takrat me začne boleti glava. Ko je konec pouka, je že bolje. Potem pa se začnejo krožki. Ko je likovna vzgoja, me kdaj popackajo packi. Med nogometom kdaj kdo nabije vame in me boli. Ko kdo pade, me zaboli. Kdo tudi razbije okno. Potem pa je že sobota in nedelja. Takrat mi je pa dolgčas.

STOLPNICA

Ariela Mandelc, 2.b

Jaz sem stolpnica. V meni je veliko dobrih ljudi. Imajo me radi in čistijo me. Otroci se radi igrajo v meni. Nekateri poleti odidejo na počitnice. Komaj čakam, da se vrnejo. Ko pridejo, se me razveselijo. Odrasli me vsak teden počistijo. Jaz sem srečna stolpnica.

JAZ SEM ŠOLA

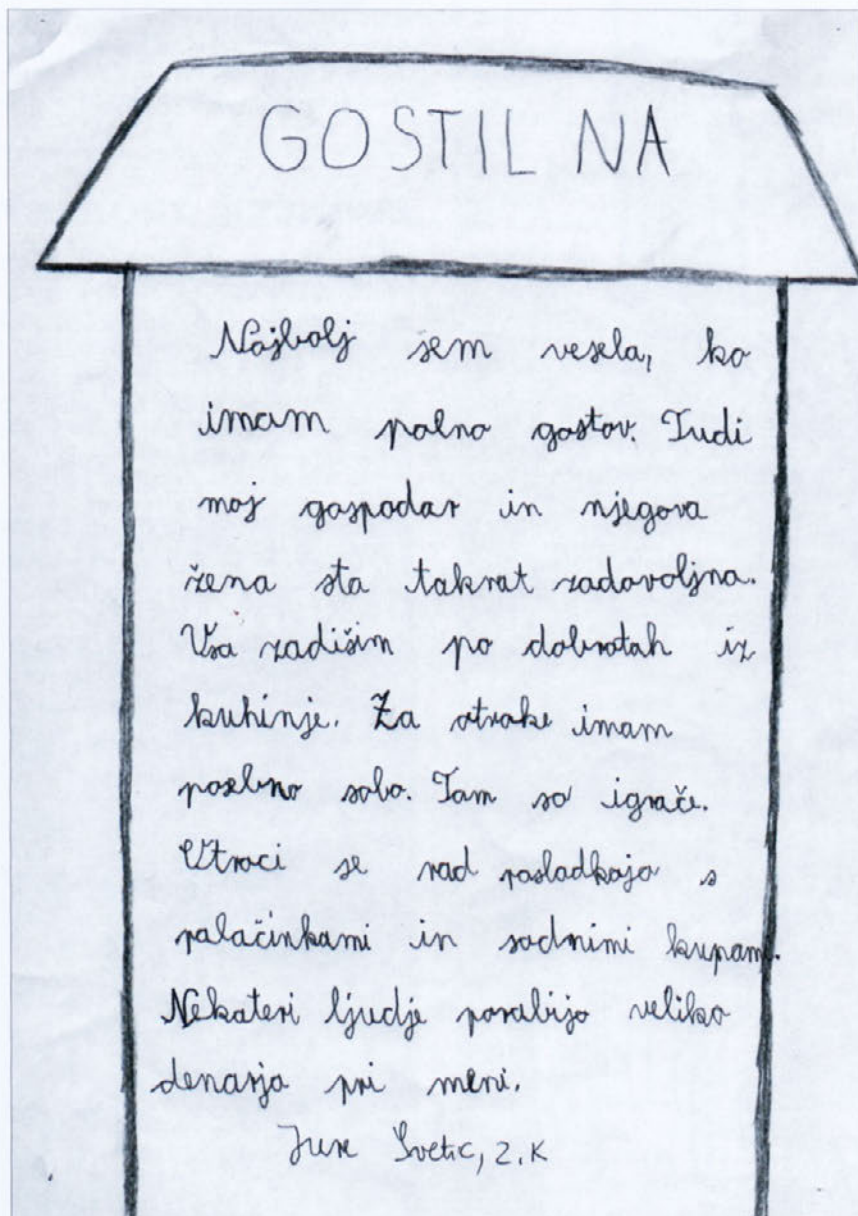
Matjaž Korošec, 2.b

Dober dan, sem šola. V meni so učilnice in telovadnica. V učilnicah so otroci, ki se učijo. Nekoč je prišel tat in je brskal po učilnici. Nekoč so otroci tako skakali, da so me bolele kosti. Ko so počitnice, mi je dolgčas.

ŠOLA

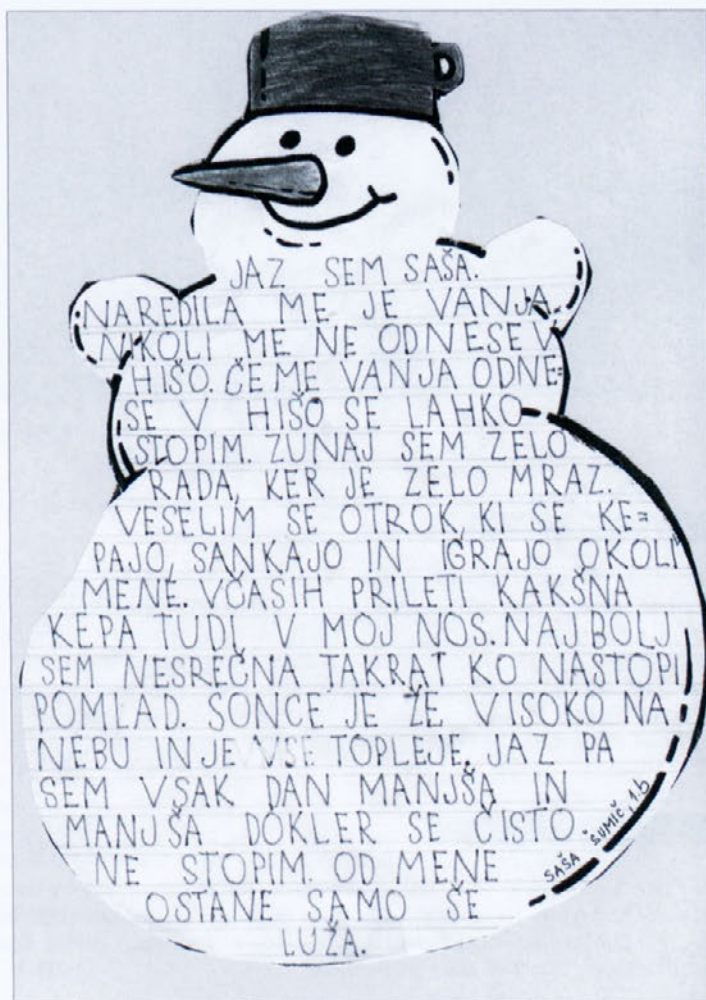
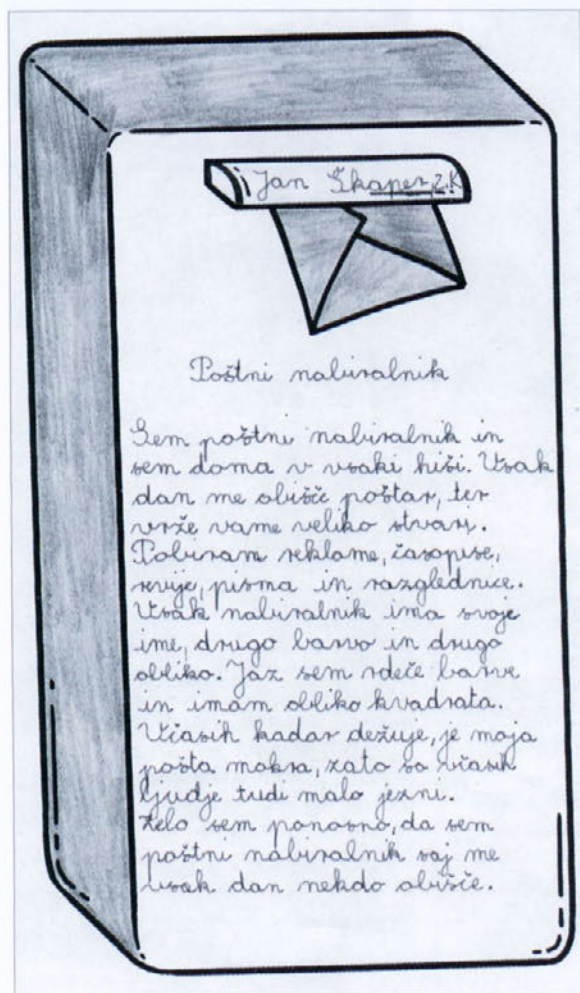
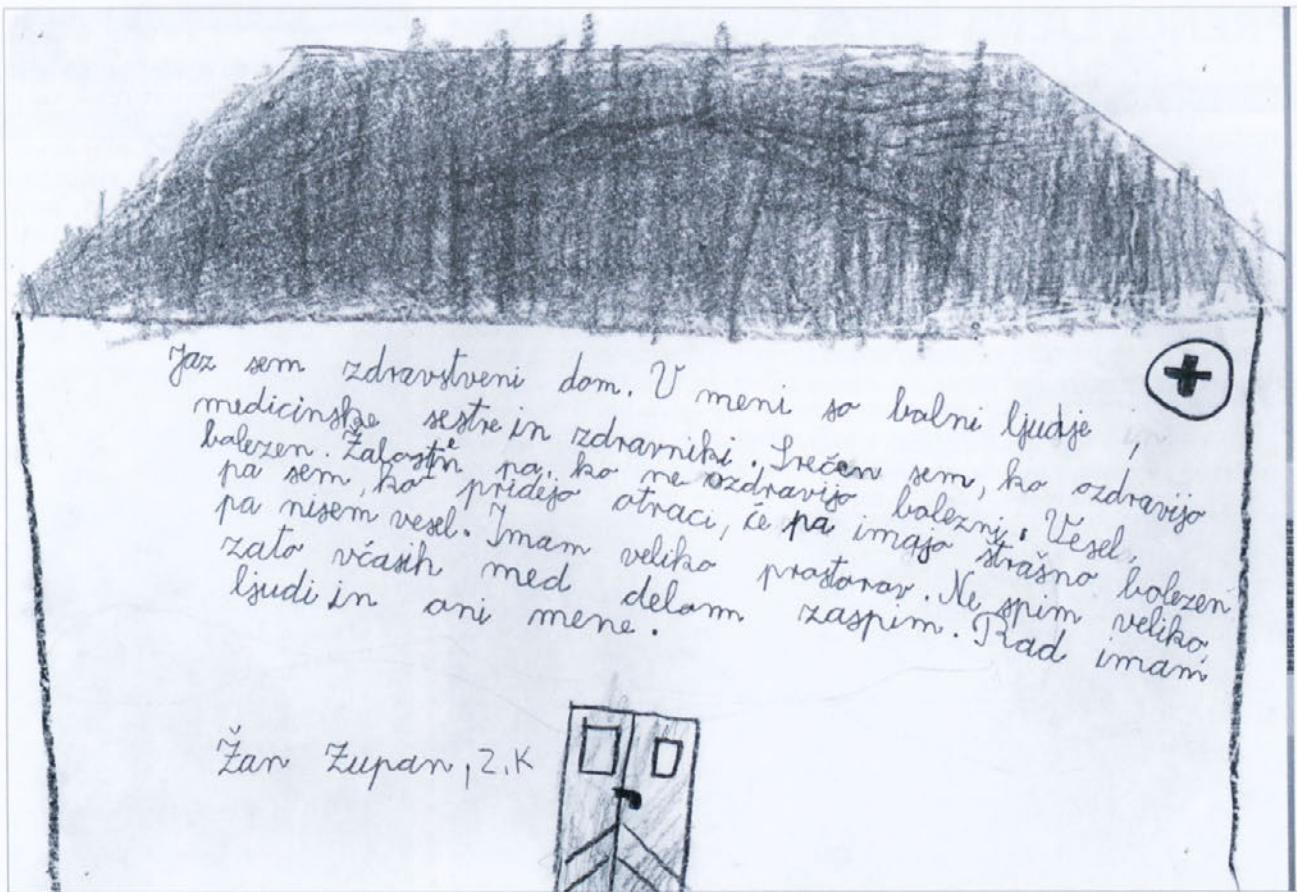
Anže Ovsenek, 2.b

Jaz sem šola. Vame hodijo otroci od prvega do osmega razreda. Zjutraj pridejo in potem grejo. Popoldne pridejo na dejavnosti in proti večeru grejo. Včasih me ponoči oropajo. Ko je odmor, se otroci po meni podijo. Med počitnicami mi je dolgčas. Sem že zelo stara in me morajo popraviti.

Steziice

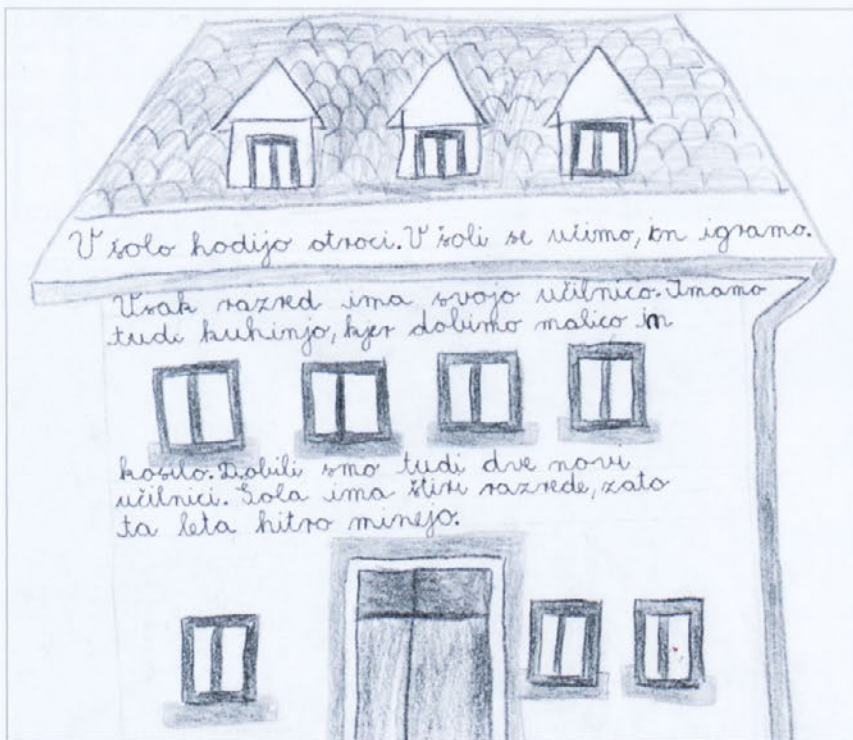
PRENOVLJENA ŠOLA

Maruša Piškurič 3.Kovor

V sredo sem prišla pogledat šolo, a še ni bila dokončana. Ko se je šola začela, sem bila vesela. Spoznala sem učiteljico Irmo Lipovec in sem bila vesela, da me uči ona. Vesela sem bila, da je šola prenovljena in ima razred osemletke in devetletke. Naša učilnica mi je bila najbolj všeč, ker je bila prebarvana z modro. Dobili smo tudi ogledalo in panoje. Bili smo v učilnici prvega razreda. Stranišča so bila prebarvana in lepša. Prvi dan nismo imeli gobe in krede. Ure še vedno nismo dobili. Imeli smo omarico za zvezke. Luči smo dobili nove.

Sara Ručigaj 3.Kovor

Končno smo prišli v prenovljeno šolo v Kovorju. Med počitnicami je namreč niso uspeli prenoviti, zato smo prvi mesec šole hodili v Osnovno šolo Bistrica. Pouk smo imeli popoldne. Šolski avtobus za Bistrico je imel vedno malo zamude, zato je namesto ob pol enih, pripeljal pet minut čez pol eno. Zdaj smo končno v kovorski šoli. Pouk imamo spet zjutraj in vse je lepše kot prejšnja leta. Stene, obešalniki, stopnice, hodniki in lesen opaž, vse je nanovo prepleskano. Luči so nove, tabla je zamenjana in okrog umivalnika so dali nove ploščice in ogledala. Zdaj je šola veliko lepša.

Urša Praprotnik, 3.Kovor

Ko sem šla en teden pred začetkom pouka pogledat, kaj potrebujemo za ponedeljek, sem se vrnila domov kar malo razočarana. Izvedela sem, da bomo imeli prvi mesec pouk popoldne v Bistrici. Zdaj imamo pouk v prenovljeni šoli v Kovorju. Uči nas učiteljica Irma Lipovec. Je prijazna in hkrati tudi zelo stroga. Naš razred je pobarvan z modrimi valovi. Na stenah so panoji in na njih risbice. Parket je lakiran. Vse ostalo pa je skoraj isto. V razredu nimamo ure, ampak mislim, da jo bomo kmalu dobili. V prenovljeni šoli mi je zelo všeč.

Enej Zupan

V Bistrici mi ni bilo všeč, ker si se izgubil. Potem sem prišel v novo in prenovljeno šolo Kovor. Tu se imam zelo fino in zabavno. Imamo tudi dve novi učilnici. V Kovorski šoli imamo tudi jedilnico, ki ima tudi okna. Razredi so zelo popleskani.

Jure Ribnika, 3.r

V Bistrico smo se vozili z avtobusom. Morali smo takoj končati pouk, ker je prišel avtobus. Nekaj dni kasneje smo prišli v prenovljeno šolo Kovor. Ko smo prišli notri, je bilo vse pobarvano. Ko smo prišli v razred, pa je bilo vse lepo. V petek je bil nastop. Nastopali smo pred starši. Vsi smo bili zelo veseli.

Ana Mravlje, 4. Kovor

Prvi dan, ko sem šla v šolo, mi ni bilo všeč, ker sem morala iti v Bistrico. Tja sem morala iti zato, ker naša šola Kovor ni bila še čisto narejena. Šole v Bistrici sem se počasi navadila. Ko je minil en mesec, sem šla v podružnično šolo Kovor. Bila sem zelo presenečena, ker je bila šola čisto drugačna kot prej. Za vsak razred je bila garderoba druge barve. Na vsaki kljukici je bilo napisano ime učenca. Na kljukico smo obesili pulover, spodaj pa smo odložili svoje čevlje. Vsaka garderoba je imela svoj koš. Koš je bil pobarvan s tako barvo, kot je garderoba. Na hodnikih so bili prebarvani tudi radiatorji. Stopnice so zelene barve. Stene so čisto drugačne. So pobarvane kot valovito morje. Razredi so drugačni. Prvi razred devetletke ima valovito modro pobarvane stene, prvi razred osemletke ima oranžno pobarvane stene, drugi razred pa vijolično. V tretjem razredu so modro pobarvane stene. Četrty razred pa je tak, kot je bil prej. Upam, da bo šola lepa in čista, kakor je zdaj, zato moramo učenci skrbeti zanjo.

MOJ PRVI KUHARSKI POSKUS

Domen Zupan, 4. Kovor

Nekega dne me je mama prosila, naj grem v hlev po mleko. Šel sem in ga prinesel. Rekla mi je, naj ga skuham, ker ona ni imela časa. Jaz pa tega nisem znal. Prižgala je plin na štedilniku in odšla. Takrat se je začelo.

Šel sem dnevno sobo, prižgal televizijo in jo gledal. Gledal sem jo in gledal, dokler nisem pomislil na mleko, ker sem ga videl v filmu. Šel sem v kuhinjo in videl, da mleko še ni zavrelo.

Vrnil sem se v dnevno sobo in naprej gledal film. Kmalu sem šel pogledat, če je mleko že kuhano. Bil sem prepozen. Posoda je bila polna pene in na štedilniku polno mleka. Takoj sem ugasnil plin na štedilniku.

Ko je prišla mama, me je okregala. Nato pa sama skuhalo mleko.

PALAČINKE

Romana Kerin, 4. Kovor

Ko je mami kuhala, sem jo vedno občudovala, saj sem si tudi sama želela poskusiti.

Nekega dne sem rekla mami: "Ali lahko sama naredim palačinke?" Ona je pritrdila. Naredila sem maso za palačinke. Bila sem pripravljena na svoj prvi kuharski poskus.

Odločno sem stopila k štedilniku in v ponev zlila malo mase. Ponev sem začela obračati, a so bile luknje v palačinki vse večje. V luknje sem vlila še malo mase, a kaj, ko je bila palačinka že predebela. Morala sem pobrisati lužo na tleh, ki je ostala od mase. » O, ne!«, sem zakričala. Katastrofa! Zažgala sem palačinko. In to se je ponavljalo pri vsaki palačinki. Ko je iz posode, v kateri je bila masa, pritekla zadnja kaplja, sem šla v sobo in napisala jedilnik. Palačinke z marmelado in čokolado in melono (v meloni je presenečenje), coca cola.

Jedilnik sem obesila na steno poleg mize. Gostje moje restavracije so bili ati, mami in obe mami.

Začeli smo jesti. Ati je v smehu rekel: "Tvoje zažgane palačinke so najboljše na svetu!" Vsi smo se začeli smejati in v smehu smo pojedli do konca.

MEHKO KUHAMO JAJCE

Rok Zupan, 4. Kovor

Ime mi je Rok Zupan. Napisal vam bom, kako sem prvič kuhal. Star sem bil tri leta in sem hotel skuhati v mehko kuhano jajce. Dve od mnogih težav sta bili, da sem bil premajhen in še nisem poznal na uro. Hotel sem presenetiti svoje starše, saj sem mislil, da sem že velik. Jajce sem dal v vodo in skodelico z vodo na plin. Čakal sem pet minut in ves čas gledal na uro, kot da bi vedel, kaj kateri kazalec pomeni. Rekel sem si, da grem za tri minute igrat računalnik. Čez pol ure sem šel v kuhinjo, tam sem z zajemalko vzel jajce iz kroga. Jajce je bilo že počeno. Potem sem vzel manjšo žličko in jajce olupil. Čez nekaj minut sem jajce pojedel do polovice, kjer naj bi bila tekoča sredica. Potem pa sem zazijal in videl. Sredica je bila trda kot kamen, no, skoraj tako trda. Ko so prišli moji domov, sem hitro vrgel jajce v kompostno vrečo. Na hitro sem pojedel banano in pod olupek skril jajce. Nihče ni vedel, da sem poskušal skuhati v mehko kuhano jajce. To je bila moja prva skrivnost.

NAGRADNI NATEČAJ

za najboljši posnetek z digitalnim fotoaparatom
POMLADNI DAN 2004

ANELA GROŠIČ, 13 let
Umetniško ime slike:
ŽABJI MREST

ŽELJKA RISTIČ, 13 let
Umetniško ime slike:
ZNANILKE POMLADI - TROBENTICE

MATIC KOZNIC, 13 let
Umetniško ime slike:
POMLAD V RIBNIKU - VSE ZAŽIVI

JURE VALJAVEC, 12 let
Umetniško ime slike:
PTIČKI SE ŽENJO

NASTJA ŠRIMPF, 13 let
Umetniško ime slike: S
OŽITJE

KARIN PODLIPNIK, 13 let
Umetniško ime slike:
ZNANILCI POMLADI

Nagrajenci so učenci
OSNOVNE ŠOLA BISTRICE TRŽIČ,
Begunjska c. 2
4290 TRŽIČ

Mentorica: Dina Pintarič

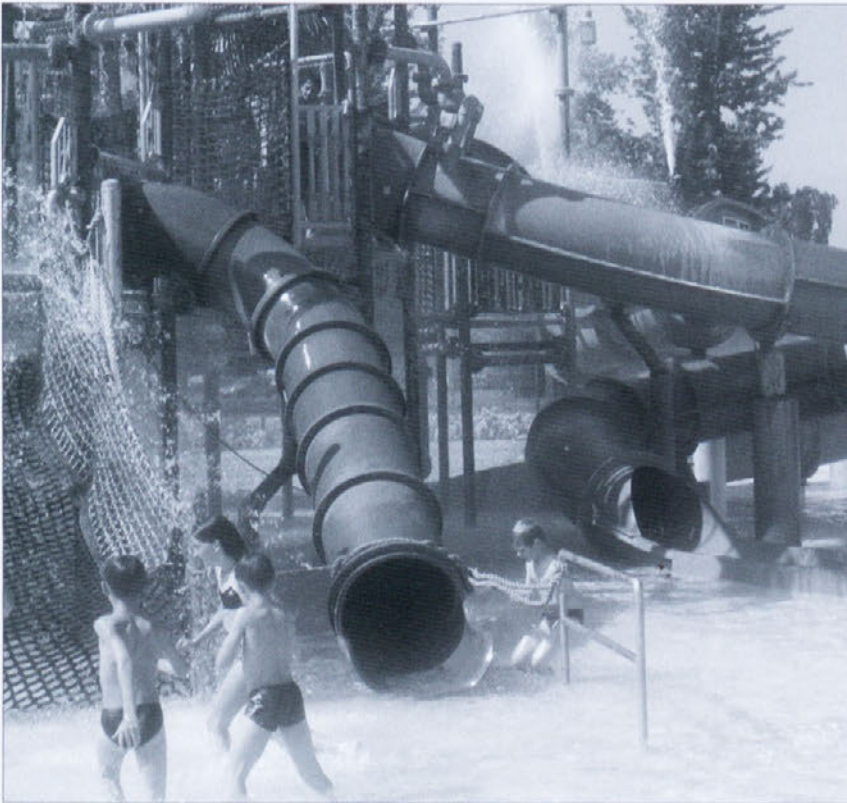
GARDALAND

Sara Ručigaj, 3. Kovor

Nekaj počitniških dni sem preživela ob Gardskem jezeru. En dan smo izkoristili tudi za obisk Gardalanda. To je zabavišni park, kjer je polno vlakcev, vrtljakov in drugih reči, ki sodijo v zabavišni park. Najprej smo šli v piramido, po kateri je vozil vlak, zraven pa so pripovedovali celo zgodbo, kako so spustili duha iz grobnice. Sledila je gusarska ladja, katere zgodba nas je peljala skozi gusarske boje. Nato smo šli na nekaj vlakcev in vrtljakov. Po kosilu smo obiskali nekakšen kino, imenovan 4D. Tam smo dobili posebna očala, s pomočjo katerih smo dobili vtis, da je vse, kar se dogaja na platnu, resnično.

Sedeli smo na posebnih stolih, ki so se premikali in se ti je res zdelo, da se voziš z rudniškim vozičkom. Ko smo prišli ven, smo bili vsi dodobra pretreseni. Kasneje smo šli v satelitski krožnik, da smo se malo razgledali. Ogledali smo si tudi predstavo delfinov, ki mi je bila zelo všeč. Zraven so nastopali še morski levi. Nazadnje smo šli na razne vodne zabave, saj smo pričakovali, da bomo mokri. Na prvem čolničku sem ostala suha, na drugem pa me je pošteno zmočilo.

Zadnja stvar je bila Atlantida. Že ime pove, da je bila tudi to vodna zabava. Visoki vodni tobogani so bili kar preveč za moj želodec. Ko smo se vrnili v kraj Sirmione, kjer smo imeli prenočišče, sem bila že kar utrujena. Šli smo na večerjo, nato pa smo se skupaj s prijatelji še malo igrali. To je bil le eden izmed lepih počitniških dni v Italiji.

ŠPORTNI DAN V POREČU

Alenka Novak, 3. Kovor

Športni dan v Poreču je izgledal tako. Ko sem vstali, smo najprej tekli. Na cilju smo naredili nekaj razgibalnih vaj. Potem smo tekli do hotela, kjer smo zajtrkovali. Po zajtrku smo odšli v sobo, da se malo spočijemo. Čez kake pol ure sva z mami odšli na igrišče, kjer sva trenirali tenis, in sicer tako, da sva z mamicco odbijali žogico v steno, ki je narejena prav za ta namen. Tam sva bili kake pol ure. Potem sva se vrnili v sobo. Čez kake pol ure smo vsi trije odšli na pravo teniško igrišče. Tam smo bili eno uro. Potem smo šli v bazen. V bazenu smo bili do večerje. Po večerji smo šli na sprehod v mesto.

**PRVOMAJSKE
POČITNICE**

Maruša Piškurič, 3. Kovor

V nedeljo smo odšli na obisk k babici in dedku. Tam mi je babica pokazala lepo rožo. V torek sem z mamicco igrala tenis in odšla z očijem na sprehod. V sredo smo kolesarili z mamicco na Brdo. V četrtek in petek sem bila doma in gledala televizijo, igrala igrice na računalnik. V soboto sem šla k šmarnicam. V nedeljo sem šla k teti v bolnico, ker je bolna. Prišla sem domov in se začela učiti in brati. Spat sem šla ob pol devetih, zjutraj pa sem morala iti že v šolo.

Urška Ribnikar, 3. Kovor

V soboto sem šla z očijem, mojim bratom Dejanom in njegovo prijateljico Nino v Terme Snovik. Tam smo se preoblekli v kopalke in skočili v bazen. Nina in Dejan sta me velikokrat potunkala, jaz pa sem rekla, da rada vidim, da me tunkata. Potem smo šli v restavracijo in tam pojedli pomfri. Šli smo nazaj v vodo. Nina je za hec vprašala varnostnika, če ima žogico, pa je ni imel. Potem smo šli domov. Doma nas je že čakala moja mami. Ob 10. uri sem odšla spat.

Urša Praprotnik, 3. Kovor

Med prvomajskimi počitnicami je bilo kul. Šli smo v Avstrijo. Pot, po kateri smo se peljali, je bila prijetna. Eno uro smo se vozili. Potem smo prispeli v Avstrijo. Vse trgovine so bile še zaprte, zato smo šli v kavarno na vročo čokolado. V trgovini smo kupili obleke, hrano. In ko smo vse nakupili, smo šli še na pico. Bilo mi je zelo všeč.

TEKAŠKE POČITNICE

Ana Mravlje, 3. Kovor

Prvomajske počitnice so bile nekaj posebnega. Ati je imel devetdnevni tek iz Lendave do Nove Gorice.

S tekom je simbolično brisal meje ob vstopu Slovenije v EU. Četrta etapa se je končala v Trziču. Naslednji dan v ponedeljek se je začela na Ljubelju peta etapa. Od tam naprej sem ga začela spremljati tudi jaz.

Ta pot je potekala od Ljubelja do Kranjske Gore. Med tekom so se mu pridružili tudi drugi tekači. Ponavadi so atija ob cestah spodbujali tudi drugi ljudje.

Z Nežo sva se ustavljali ob cesti vsakih 5 km, da sva mu dali piti. Neža me je naučila, kako moram pripraviti energetske napitke.

Cilj je bil ponavadi okoli 15. ure. Na cilj ga je pričakalo vedno veliko ljudi.

Po končanem teku je najprej pojedel sendvič, popil malo vode in včasih tudi pivo. Vsak večer, kjer smo spali, je imel ati zanimivo predavanje z diapozitivi o Avstraliji. Tam je tekel leta 2001 in pretekel v 64 dneh 4358 km. Zjutraj smo vstajali ob 6. uri, zajtrk je bil ob 7. uri in ob 9. uri ponovno start.

Šesta etapa je bila Kranjska gora-Bovec. Odpravil se je proti Vršiču. Z njim so šli tudi gorski reševalci, ker je bilo na vrhu še veliko snega. Z Nežo sva se morali peljati skozi Italijo in na mejni prehod Predel in nazaj proti Vršiču. Na naši strani Vršiča je bila cesta neprevozna, zato sva morali z Nežo narediti velik krog. 15 km pred Bovcem smo se mu pridružili otroci in pritekli z atijem do cilja. Bili smo zelo utrujeni.

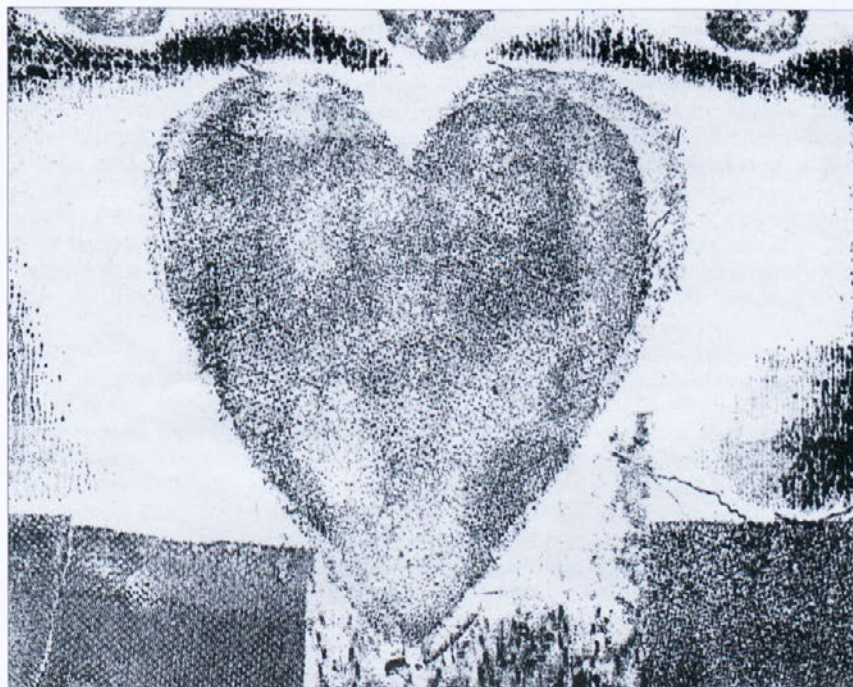
Ponavadi sem zelo malo večerjala in šla hitro spat. Naslednja etapa je bila Bovec-Dobrovo. Nato smo se z avtomobilom prepeljali v Koper in se spet vračali proti Novi Gorici. Medve z Nežo v avtomobilu, ati pa je tekel. Dvakrat smo prespali v Lipici. Z atijem sva imela zelo veliko sobo. Imela sva dve televiziji, v kopalnici pa jacuzzi. Imela sem se zelo lepo. Zadnji dan smo startali šele ob nih popoldne, ker je bil cilj v Novi Gorici ob 7. uri zvečer. Ves čas nas je spremljal tudi novinar in fotograf. Postali smo prijatelji in smo se veliko hecali. Z mojo sestro Nežo sva se

IZLET V BENETKE

Domen Malovrh, 3. Kovor

Očka in mamica sta praznovala 15. obletnico poroke. Zato smo mamici pripravili presenečenje. V Portorožu sva z očkom kupila štiri vozovnice za izlet v Benetke. V petek zgodaj zjutraj smo morali biti na pomolu v Izoli. Tam smo se vkrcali na katamaran. Prince of Venice. Po treh urah smo prišli v Benetke. Bil sem presenečen, ko sem izvedel, da vse mesto stoji na hrastovih hlodih. Teh je več kot 14 milijonov. Tam nimajo avtomobilov. Ljudje se vozijo z gondolami. Ogledali smo si izdelavo konjičkov iz stekla in zlat oltar v cerkvi. Potem pa smo se še s taksijem peljali po kanalu. Videl sem postaje in mnogo ljudi, ki so čakali na ladje. Pripeljal nas je do pristanišča, kjer nas je že čakal katamaran, da bi nas odpeljal domov. Na poti domov je bilo morje zelo valovito. Veliko ljudem je bilo slabo. Mene pa je bilo malo strah, da se bomo prevrnili. Srečno smo prispeli do pomola v Izoli. Odpeljali smo se v Portorož. Tam smo v naši prikolici prespali in se zjutraj odpeljali domov.

TUDI NAŠA ŠOLA JE V LETOŠNJEM ŠOLSLEM LETU POSTALA ČLANICA ŠOLSKE KOŠARKARSKE LIGE

V letošnjem šolskem letu se je naša šola vključila v projekt Šolska košarkarska liga. Že v septembru smo bili mentorji ŠKL-krožkov na predstavitvi Šolske košarkarske lige v Ljubljani, kjer so nam organizatorji skušali prikazati, kako ŠKL deluje, kdo vse so člani in kakšne rezultate so ŠKL-jevci dosegali v prejšnjih sezonah.

Mentorji smo se domov vrnili navdušeni. Navdušenje seni poleglo, hoteli smo ga prenesti na naše učence. In res, uspelo nam je.

V Osnovni šoli Bistrica so v okviru ŠKL začeli delovati številni krožki. Dobili smo košarkarice in košarkarje, skupino navijačic, mlade novinarje in fotografe, likovnike ter računalničarje.

Vsi učenci so nabirali nova znanja. Košarkarice in košarkarji so pridobivali fizično kondicijo, spoznavali so elemente, ki jih mora obvladati košarkar, vse leto so pridno vadili in tekmovali, naučili so se »zabijati« koše, tudi kakšna trojka več je »padla«. Dekleta plesno-navijaške skupine so se seznanjala z akrobatiko in gimnastiko, na tekmah so spremljala košarkarje, jih spodbujala s svojim plesom, navijanjem in dobro voljo. Tudi novinarji in fotografi so jim delali družbo. Novinarji so ustvarjali besedila, vezana na šport, pisali so o uspehih naših košarkarjev. Fotografi so spoznavali nove fotografske tehnike in iskali »prave trenutke«, računalničarji pa so svoje znanje računalništva poglobljali, izdelke novinarjev in fotografov so oblikovali in jih pošiljali v Ljubljano.

Prva sezona ŠKL je za nami. Zavedali smo se, da je vsak začetek težak. Težave smo spretno premagovali. Ob koncu smo naše uspehe sešteli in ugotovili, da je bila sezona uspešna.

Mentorji ŠKL-krožkov si želimo, da bi se v naslednjem šolskem letu sedanjim ŠKL-jevcem pridružilo še več učencev. Več nas bo, večje možnosti za uspeh imamo.

KRATKA PREDSTAVITEV ŠKL-DEJAVNOSTI

KOŠARKA V OKVIRU ŠKL

Šolska košarkarska liga je center dejavnosti v okviru ŠKL, kjer se učenci in učence preizkusijo v znanju košarke.

Naši košarkarji in košarkarice so se zavedali, da bomo na tem področju v letošnjem šolskem letu predvsem iskali izkušnje.

Po žrebu smo bili uvrščeni v Gorenjsko ligo, kjer smo igrali 6 tekem. Pomerili smo se z učenci iz OŠ Jesenice, iz OŠ Josipa Vandota iz Kranjske Gore ter s Kranjčani iz OŠ Jakoba Aljaža. Tri tekme smo odigrali na domačem igrišču, trikrat smo bili gostje.

Naša zmaga je bil vsak dosežen koš, vendar ... Fantje so na domačem terenu dokazali, da so že med najboljšimi, saj so premagali vse gostujoče ekipe fantov. Dekleta pa so iz neukih začetnic postale prave košarkarice, ki potrebujejo le še dodaten trening in samozavest.

V nadaljevanju smo imeli možnost igrati še z OŠ Domžale, kjer so naši igralci dokazali, da letoletni trud pri treningu obrodi sadove.

Skupne zmage res nismo dosegli, so pa odlično znanje pokazali že naši fantje, dekleta pa bodo fantom pri skupnih zmagah lahko pomagala že naslednje šolsko leto.

Dobrega znanja pa ne bi bilo brez mentorjev košarkarjev. Fantje so trdo trenirali pod vodstvom trenerja Roka Zupana. Dekleta je nežno in vztrajno vodila ter jim vlivala samozavest trenerka Lili Matovič.

Barbka Drobnič

LIKOVNI KROŽEK

LIKOVNI KROŽEK (1. in 2. razred)

Likovni krožek za najmlajše obiskuje 18 učencev in učenk 1. in 2. razreda osemletke. Naša šola se je v letošnjem šolskem letu vključila v ŠKL in ena od ponudb ŠKL-ja je bila tudi sodelovanje likovnih krožkov na raznih natečajih. Učence so premamile vabljive nagrade, odločili so se za natečaj Kinder. Pridno so ustvarjali in risali. Prvič so upodabljali CYBERTOPA. V šolo jim je vodstvo ŠKL poslalo presenečenje, in sicer kinder jajčka, kar je učence vzpodbudilo, da smo nadaljevali z risanjem CATTIVIRE in KINDERINA.

Pri upodabljanju Cattivire je bila najbolj uspešna Natalija Kersnik iz 1. razreda. Njena risba je bila nagrajena. Natalija je prejela veliko plišasto Cattiviro in čokoladna jajčka.

Ob zaključku lige sta šli predstavnici našega likovnega krožka Natalija Kersnik in Maša Hladnik na zaključno prireditev v Velenje. Vrnili sta se z lepimi vtisi.

Mentorica Irena Japelj

LIKOVNI KROŽEK (3. in 4. razred)

Učenci in učence likovnega krožka 3. in 4. razredov so sodelovali v natečaju ŠKL s tremi likovnimi prispevki.

Upodobili so Cattiviro – čarovnico, Kinderina – pobalinskega jajčka ter Prosti čas. Ustvarjali so s tempera

barvami in voščenkami v bogatih barvnih odtenkih in dodali svoje izvirne zamisli.

Izdelki so objavljeni na šolski spletni strani.

Mentorica Meta Vester

LIKOVNI KROŽEK (predmetna stopnja)

Pri likovnem krožku na predmetni stopnji so učenci sodelovali na naslednjih ŠKL-natečajih: Aero (tema Prosti čas), Converse (poslikava športnega copata, dresa in trenirke) in Kinder (teme Kinderina, Cattivira, Cybertop, Strašni Gnam).

Za natečaj Kinder – Strašni Gnam je bil izdelek Tine Ovsenek med tremi najbolj izvirnimi. Prejela je sladko nagrado s štampiljkami sorodnikov Strašnega Gnama.

V naslednjem šolskem letu upamo, da bodo teme natečaja še izvirnejše.

Mentorica Petra Smolej

Ob koncu likovnega natečaja je OŠ Bistrica v kategoriji KINDER osvojila 1. mesto, v kategoriji likovnih

krožkov pa 4. mesto.

PLESNO – NAVIJAŠKA SKUPINA "DETLCE"

V letošnjem šolskem letu, ko se je naša šola vključila v projekt ŠKL, je hkrati nastala tudi plesna skupina Detlce. Za plesno dejavnost se je prijavilo 26 učenk, starih od 12 do 14

let (od 5. do 8. razreda). Konec meseca novembra so se nam prišle predstaviti članice navijaške skupine Cvetke iz Škofje Loke s trenerko Majdo Bertoncelj. Pokazale so nam, kako vadijo in povedale so, da je za uspeh potrebno obvladati akrobatiko, zato dekleta pridno obiskujejo tudi gimnastiko.

Učenke, ki so se navdušile za sodelovanje, se niti s plesom niti z gimnastiko prej niso ukvarjale. Prvi treningi so pokazali, da naporna zvrst pom pon plesa le ni za vsakogar. Število učenk se je nekoliko zmanjšalo in v mesecu novembru je 15 članic s pomočjo donacije župana gospoda Pavla Ruparja dobilo plesne drese in navijaške cefe.

V svojo prvo koreografijo smo uvrstile preproste elemente in tehnično manj zahtevne like pom pon plesa. Skupina je navdušeno spremljala naše košarkarje na nastopih v Kranjski Gori, na Jesenicah in v Kranju. Glasno pa smo navijale in popestrile odmore tudi na tekmah v naši telovadnici.

Na treningih skupine Detlce ni nikdar dolgočasno. V začetnih mesecih so se članice učile predvsem pravilne tehnike obveznih elementov. Obvezne vaje za tehniko skokov in vaje za tehniko vzponov niso enostavne in zahtevajo veliko ponovitev.

Takrat se pokaže tudi morebitno pomanjkanje fizične kondicije in padec motivacije, vendar tovrstne neprijetnosti odpravimo z medsebojnim sodelovanjem in dobro voljo. In že so na vrsti vaje za tehniko obratov, kjer se ves čas poudarja drža telesa, osredotočenost na določeno točko v prostoru, ponovitve in spet ponovitve - vse do izvedbe, ki omogoča dobro uvrstitev na tekmovanjih.

Iz skupine se je na tekmovanje za mis simpatičnosti pogumno prijavila Alenka. Zanj so učence in učenci naše šole pridno pošiljali svoje glasove in z zanimanjem spremljali rezultate.

V Postojni je v mesecu marcu potekalo območno tekmovanje plesnih in navijaških skupin. S koreografijo, sestavljeno za deset tekmovalk, smo se uvrstile na 7. mesto.

Četrtfinalno tekmovanje je bilo v Novem mestu in Detlce smo, tokrat v precej številčnejši konkurenci, dosegle 17. mesto. Pohvalno, saj smo bile še oktobra začetnice.

V prihodnjem šolskem letu bo skupina pridno nadaljevala s treningi. Detlce vabimo nove članice, da bomo skupaj z našimi košarkarji dosegali vedno boljše uvrstitve.

Mentorica Silvia Šlibar

NOVINARSKI KROŽEK

Novinarski krožek, ki je deloval v okviru ŠKL, je obiskovalo kar nekaj učencev. Novinarji so letos soustvarjali časopis Magazin ter spletne strani Zavoda ŠKL. Besedila, ki so jih pošiljali novinarji, so bila objavljena v različnih sredstvih javnega obveščanja – v časopisih in na spletnih straneh. Boljše je bilo besedilo, več možnosti je bilo, da ga objavijo v časopisu Magazin.

Novinarji so spremljali dogodke ŠKL na šoli in širše, spremljali pa so tudi druge vsebine. Pisali so predvsem intervjuje in poročila.

Na Zavodu ŠKL so vse prispevke zbirali in jih skozi leto ocenjevali. Na koncu sezone so razglasili najboljše tri osnovnošolske krožke ter posameznike. Novinarji so vsak mesec namesto ocen dobivali banane.

Če pogledamo v Banalendo, lahko vidimo, kako okusne banane »so jedli« naši novinarji.

1 banana – Pohvalno, ker ste se odločili za sodelovanje, vendar vas prosimo, da nam ne pišete, dokler ne pojedete vsaj zabojnika banan.

2 banani – Nekaj izkušenj že imate, vendar boste morali tudi vi jesti še kakšno banano!

3 banane – Čestitamo! Pojedli ste zadosti banan, da padete v zlato sredino. Vsebinsko in slovnično primeren izdelek.

4 banane – Opazi se, da redno uživajte velike količine banan, tako da ste že pravi mojstri ustvarjanja. Vsebina in slog pisanja sta zanimiva.

5 banan – BP (brez pripomb) – ne glede na morebitne slovnične napake imate priložnost, da postanete glavni razpečevalec za banane na našem trgu.

Še malo ostanimo pri bananah!

Letos jih je največ "pojedla" Martina Lah iz 7. razreda, se pravi, je bila najboljša novinarka iz OŠ Bistrica. Njeni prispevki so bili velikokrat objavljeni v časopisu Magazin, vsi pa na spletnih straneh. Martina je spremljala naše košarkarje na tekmah, navijačice je šla obiskat na trening, intervjuvala je številne uspešne učence naše šole pa tudi tiste dijake, ki so bili nekoč učenci naše šole.

Martina je bila ob zaključku svojega novinarskega leta zelo zadovoljna, saj je bil končni rezultat za prvo leto odličen. V skupini novinarjev osnovnih šol je dosegla 2. mesto.

Vsi, ki radi "jeste" banane, in vsi, ki radi pišete, prihodnje šolsko leto vabljeni med SKL-novinarje!

Mentorica Saša Pogačar

Ob zaključku ŠKL - novinarske sezone je bila Martina Lah med osnovnošolskimi novinarji 2., novinarski krožek OŠ Bistrica pa je dosegel 4. mesto.

Martina Lah

FOTO KROŽEK

Foto krožek je na šoli vodila mentorica Majda Fiksl. K fotografskemu krožku so se priključili učenci, ki so imeli svoje digitalne fotografske aparate. Slike, utrinke s tekem, so s pomočjo mentorice Majde Fiksl pošiljali na natečaj za naj fotografa in ugotovili, da delo fotografa ni lahko. Ocene njihovih izdelkov so bile vedno boljše, zato so sklenili, da bodo naslednje leto že med najboljšimi.

RAČUNALNIŠKI KROŽEK

Računalniški krožek je bil najbolj aktiven del našega delovanja, saj nas je preko naše spletne strani popeljal med vse šole, ki so predstavljene na spletu. Seveda brez mentorice Dine Pintarič, ki ima smisel za oblikovanje in hkrati preprost prikaz, ne bi uspeli.

Na natečaju spletnih strani je naša stran dobila odlične ocene, kar nam daje polet, da bomo v naslednjem letu med najboljšimi.

(Pripis: Mogoče je letos v vrstni red posegel škrt, saj je naša spletna stran med nagrajenimi srednjimi šolami).

SPONZORJI ŠKL OŠ Bistrica
 Občina Trzič
 Integral Trzič
 Snedic
 Lekarna Deteljica
 Slaščičarna Bistrica
 Frizerski salon Bistrica
 Frizerski salon Jelke Snedic
 Karton Količevo
 Datris
 KS Kovor
 Kotorna
 Mercator Ljubljana

DOBRODOŠLI NA STRANEH OŠ BISTRICA

OSNOVNA ŠOLA BISTRICA TRZIČ, Begunjska cesta 2, 4290 TRZIČ

Osnovni podatki	Pravila	9. letna	Projekt	Šol.
-----------------	---------	----------	---------	------

NAŠA HISTORIJA

Naša šola tam stoji
 Tredišče vasi
 Četrt stoletja vajo hitro,
 da se kaj naučimo in
 prazniče skrbimo.

V šoli rad pogosto
 plešemo in skakamo.
 Se učimo, plešemo
 in rišemo.

Vendar vedno ni tako,
 saj učerje ni lahko,
 treba ti knjigam sestri je
 in učiti, učiti se.

(Izvedel: Maja Šubi,
 nekdanja učerjica)

BISTRICA PRI TRZIČU:

Vas Bistrica leži jugozahodno od Trziča na višini 140 m, ki jo je obkroževala Tržiška Bistrica in večerino v preteklosti naša tuča tovara. Učiti sta praznični pok. In pomenje ljubljanske in Očeljsko istočno priložnosti. Muzič je tuča praznični posevca proti Begunjam, Radolici, Bledu, ki poteka po širokih razgledih razglednih cest Pod gorami.

iz vas Bistrica se črni svetilu odpre pogled na Marince (825 m), Bistrsko planino (1133 m), Dobro (1634 m), na drugi strani Tržiška Bistrica proti vzhodu se odpre razglednica in Tržiška gora (1471 m). Vse našleto gore in planine so sipe uteritve poti skanov in tuča drugih, ki prihajajo v naš kraj.

Bistricarji! Takih oči ni! Daleč okoli, kakor smo mi!
 (Tržiška ljubki pesnik Vojteh Korak)

My name is Aljaž. I live in Zvirče. I am 11 years old. My birthday is in January. I am short. I have got brown eyes and brown hair. My hair is short. Five people live in my home. I have got two brothers. The first one is Gašper and the second one is Urban. I like animals. My favourite colour is black.

Aljaž Krsnik, 4. Kovor

My name is Katjuša and I am ten years old. I am from Loka. My birthday is in September. My eyes are blue and my hair is dark brown. My sister is Nina and she is eleven years old.

Katjuša Pernuš, 4. Kovor

My name is Romana and my family name is Kerin. I live in Kovor. My birthday is on 22 December. I have got brown eyes. I have got light brown hair. Five people live in my home: my mum, my dad, my sister, my grandma, and me.

Romana Kerin, 4. Kovor

My name is Rok. I am from Kovor. I am ten years old. My birthday is in August. I am short. I have got brown eyes and short brown hair. Five people live in my home: my dad, my mum, my sister, my brother, and me. I have got a brother Matija and a sister Anka. I like animals especially cats and horses but I don't like spiders. My favourite colour is red.

Rok Zupan, 4. Kovor

My name is Anže. I live in Kovor and I am eleven years old. My birthday is in January. I am tall and I have got blue eyes. Five people live in my

home: my dad, my mum, two brothers, and me. I like pizza and fish. My favourite colour is blue and my favourite day is Saturday. My favourite month is August.

Anže Šlibar, 4. Kovor

My name is Matej. I live in Kovor. I am 11 years old. My birthday is in April. I am short. I have got brown eyes and short black hair. Six people live in my house. I have got one sister. Her name is Brigita. I like animals. My favourite colour is black.

Matej Dobre, 4. Kovor

My name is Tjaša. I live in Bistrica. I am ten years old. My birthday is in December. I am tall. I have got blue eyes and short brown hair. Four people live in my home: my mum, my dad, my sister, and me. I like animals. My favourite colour is red and my favourite book is *Polnoč na luni*.

Tjaša Mikulandra, 4. a

My name is Jerca. I am from Slovenia. I am 11 years old. My birthday is in January. I am short. I have got blue-grey eyes and long blonde hair. Four people live in my home. I have got one sister. She is Neža. I like food, animals, my friends,... My favourite colours are red and green. My favourite book is *Ana Nas se maščuje*.

Jerca Meglič, 4.a

My name is Maja, I am from Brezje. I am 10 years old. My birthday is in September. I am tall. I have got green eyes. I have got long brown hair. Four people live in my home: my mum, my dad, my sister, and me. I have got one sister. Her name is Tadeja. I like sheep, dolphins, cats, and rabbits. I don't like spinach and crocodiles. My favourite colour is light blue. My favourite toy is teddy bear and my favourite day is Friday.

Maja Oblak, 4.a

My name is Tia. I am from Slovenia. I am 10 years old. My birthday is in February. I am short. I have got green eyes and long blonde hair. Four people live in my home: my mum, my dad, my sister, and me. My sister's name is Linda. I like food and animals. I don't like fighting. My favourite colour is pink.

Tia Dobre, 4.a

My name is Janja. I am from Slovenia. I am 10. My birthday is in December. I have got brown eyes and I have got long hair. My hair is brown, too. Two people live in my home: my mum and me. I have got two step brothers and one step sister. Their names are Iztok, Riko, and Urša.

Janja Kosem, 4.a

My name is Žiga. I am from Slovenia. I have got blue and green eyes and brown hair. I live with my mum, my dad, my grandma, and my grandad. I have got one sister. I like pizza and coca-cola.

Žiga Longar, 4.a

IME IN PRIIMEK	TEKMOVANJE	DOSEŽEK		MENTOR
Anže Roblek, 8.a	Oblikovanje Word Corel	1. mesto reg. tekmov. 29. mesto drž. tekmov.	SREBRNO PRIZNAJE	Dina Pintarič
Mohor Kordež, 8.b	Oblikovanje Word Corel	4. mesto regijsko tekmovanje	SREBRNO PRIZNAJE	Dina Pintarič
Matic Kozinc, D7.c	Digitalna fotografija	1. mesto regijsko tekmovanje	uvrstitevna drž. tekmovanje	Dina Pintarič
Anela Grošič, D7.c	Digitalna fotografija	2. mesto	Natečaj digitalna fotografija	Dina Pintarič
Tjaša Golmajer, 8.a Tadeja Oblak, 8.a Helena Trnovec, 8.a	ZNANOST MLADINI Raziskovalna naloga - ALI SE PREBIVALSTVO V NAŠEM ŠOL. OKOLIŠU STARA?	3. mesto regijsko tekmovanje		Irma Gabrovšek Dina Pintarič
Katja Jekovec, 8.a Petra Kuhar, 8.c Metka Zupan, 8.c	ZNANOST MLADINI Raziskovalna naloga-KARAVANŠKE SOTESKE	2. mesto regijsko tekmovanje		Irma Gabrovšek Dina Pintarič
Jaša Veselinovič, 5.a Tina Rozman, 5.a Katja Smolej, 5.a	ZNANOST MLADINI Raziskovalna naloga - STRIP	2. mesto regijsko tekmovanje		Tanja Ahačič Dina Pintarič
Katja Smolej, 5.a	Regijski festival TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA	SREBRNO PRIZNANJE		Tanja Ahačič Majda Fiksi
Sara Gosar, 5.a				
Anzej Kuhar, 5.a				
Tina Rozman, 5.a				
Tina Gros, D7.a				
Urša Klančar, D7.a				
Maša Vertelj, D7.a				
Sašo Smolej, D7.a				
Maja Prestor, 7.a				
Manja Godnov, 7.b				
Peter Dolenc, 7.c Tanja Pretnar, 7.b	Področno tekmovanje v znanju fizike	4. mesto	ZLAT. STEFANOVO PRIZNANJE	Mihael Zaletel
Peter Dolenc, 7.c Tanja Pretnar, 7.b	Državno tekmovanje v znanju fizike	36. mesto 70. mesto	ZLAT. STEFANOVO PRIZNANJE	Mihael Zaletel
Mohor Kordež, 8.b Uroš Rožič, 8.c	Področno tekmovanje v znanju fizike	21. mesto	SREBRNO VEGOVO PRIZ.	Mihael Zaletel
Tanja Pretnar, 7.b	Področno tekmovanje v znanju matematike	1. mesto uvrstitev na državno tekmovanje	SREBRNO VEGOVO PRIZ.	Mihael Zaletel
Jure Zdovc, D7.b	Področno tekmovanje v znanju matematike	1. mesto	SREBRNO VEGOVO PRIZ.	Mihael Zaletel
Željka Ristič, D7.b	Področno tekmovanje v znanju matematike		SREBRNO VEGOVO PRIZ.	Špela Knez
Maruša Žlindra, D7.b	Področno tekmovanje v znanju matematike		SREBRNO VEGOVO PRIZ.	Špela Knez
Neža Sermek, 8.c	Področno tekmovanje v znanju matematike		SREBRNO VEGOVO PRIZ.	Špela Knez
Marijana Livk, D7.b	Področno tekmovanje v znanju matematike	7. mesto	SREBRNO VEGOVO PRIZ.	Mihael Zaletel
Helena Trnovec, 8.a Nina Zupančič, 8.b Patricija Levstek, 8.b Katja Zdovc, 8.c Marjetka Zupan, 8.c	Cankarjevo priznanje	BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE		Saša Pogačar
Nina Zupančič, 8.b Marjetka Zupan, 8.c	Cankarjevo priznanje	SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE		Saša Pogačar
Petra Kuhar, 8.c	Diabetes	ZLATO PRIZNANJE		Romana Godnov
Uroš Rožič, 8.c	Diabetes	SREBRNO PRIZNANJE		Romana Godnov
Katja Zdovc, 8.c	Diabetes	SREBRNO PRIZNANJE		Romana Godnov
Rok Legat, 4.b	Konstruktorska zbirka LEGO DACTA	2. mesto regijsko tekmovanje		Mirjana Kravcar
Jan Kozinc, 3.a	Konstruktorska zbirka LEGO DACTA	1. mesto regijsko tekmovanje	uvrstitev na drž. tekmov.	Mirjana Kravcar
Helena Trnovec, 8.a	Tekmovanje iz zgodovine	SREBRNO PRIZNANJE		Marta Frantar
Mohor Kordež, 8.b	Tekmovanje iz zgodovine	SREBRNO PRIZNANJE		Marta Frantar
Tadeja Oblak, 8.a	Tekmovanje iz zgodovine	ZLATO PRIZNANJE		Marta Frantar
Mark Hudobivnik, 7.c	Tekmovanje iz kemije	SREBRNO PREGLOVO PRIZNANJE		Barbka Drobnič
Rok Podakar, 7.c	Tekmovanje iz kemije	SREBRNO PREGLOVO PRIZNANJE		Barbka Drobnič
Sara Ručigaj, 3. Kovor	Vesela šola	DRŽAVNA PRVAKINJA		Irma Lipovec
Žan Dolinar, 3. Kovor	Vesela šola	Udeležba na državnem tekmovanju		Irma Lipovec
Alenka Novak, 3. Kovor	Vesela šola	Udeležba na državnem tekmovanju		Irma Lipovec
Jan Kozinc, 3.b	Vesela šola	Udeležba na državnem tekmovanju		Breda Jurkovič
Tina Rozman, 5.a	Vesela šola	Udeležba na državnem tekmovanju		Breda Jurkovič

